NOVA HRVATSKA

PJESMARICA

ZBIRKA NAJMILIJIH

HRVATSKIH PJESAMA

PETO SA 22 SLIKA UKRAŠENO IZDANJE

...SAK I NAKLADA KNJIŽARE L. HARTMANA
(ST. KUGLI), ZAGREB

2656

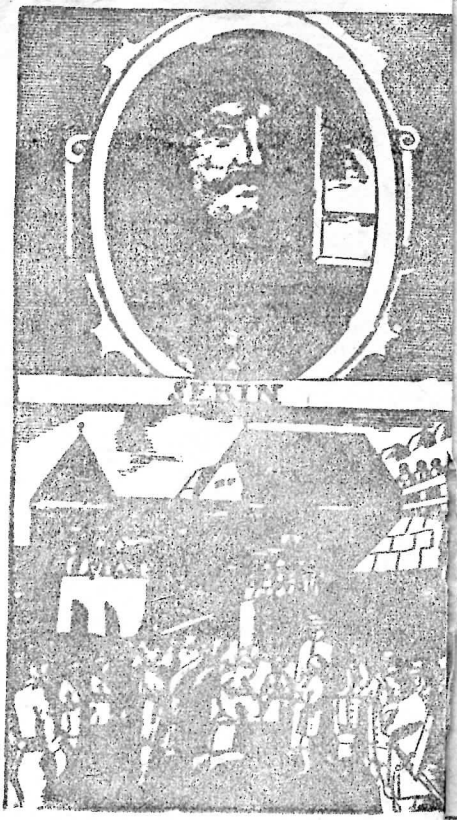

Hrvatskim mučenicima

najvećemu junaku svojega doba

banu

Petru Šubiću Zrinskomu

i šuri mu

čuvstvenomu pjesniku ljubavi

knezu

Franu Krstu Frankopanu

koji su poginuli

u Bečkom Novom Mjestu

dne 30. travnja 1671.

od krvničke ruke

posvećena je ova kita

hrvatskih oladžbeničkih i ljubavnih

pjesama

Pojmo pjesmu, mili druzi,
Pjesma nam je srca jek . . .
Zrinsko-Frankopanka.

Davno se već čuti potreba priručne hrvatske pjesmarice, koja bi Hrvatu u svakoj prigodi poslužila, da dade oduška otadžbeničkomu svomu čuvstvu. Misilimo s toga, da ćemo ugoditi narodu hrvatskomu ovom izabranom kitom hrvatskih pjesama, kitom, koju će s veseljem i s ponosom zataknuti o grudi svaka čestita Hrvatica i svaki Hrvat, koji ljubi pravo i slobodu svoga hrvatskoga naroda.

U to ime neka se širi pjesma hrvatskoga prava i slobode, hrvatskoga prijateljstva i ljubavi na čast i spas otadžbine Hrvatske.

I.

OTADŽBENIČKE.

IVAN MAŽURANIĆ,

rođen 11. kolovoza 1813. u Novom u hrvat. Primorju, umr'o 4. kolovoza 1890 u Zagrebu.

1. Hrvatska narodna himna.

Lijepa naša domovino,
Oj junačka zemljo mila,
Stare slave djedovino,
Da bi vazda časna bila!
Mila, kano si nam slavna,
Mila si nam ti jedina,
Mila, kuda si nam ravna,
Mila, kuda si planina.

Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga prsa, blage noći,
Toplo ljeto, toplo djelo,
Bistre vode, bistre oči,
Velje gore, velji ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi
To je naša domovina!

Žanju srpi, mašu kose,
Djed se žuri, snope broji,
Škripju vozi, brašno nose,
Snaša preduć' malo doji;

Pase marha, rog se čuje,
Oj, oj! zveči, oj! u tmine,
K ognju star i mlad šetuje —
Evo t' naše domovine!

Luč iz mraka daľko sija
Po veseloj livadici,
Pjesme glasno rog odbija,
Ljubni poje k tamburici;
Kolo vode, živo kolo;
I na brdu i dolini
Plešu mladi sve okoló —
Mi smo, pobre u domovini!

Magla, što li? Umu skriva.
Nij' l' to naših jauk turobni?
Tko li moleć smrt naziva —
Il' slobodni, il su robni?
»Rat je, braćo, rat, junaci.
Pušku hvataj, sablju paši,
Sedlaj konjče, hajd pješaci,
Slava budi, gdje su naši!«

Buči bura, magla prođe.
Puca zora, tmina bježi;
Tuga mine, radost dođe —
Zdravo slabost, dušman leži!

Veseli se, tužna mati,
Padoše ti vrli sini,
Ko junaci, ko Hrvati
Daše krvcu domovini.

Teci, Savo, hitra, teci,
Nit' ti Dunaj silu gubi!
Kud li šumiš, svijetu reci,
Da svoj domak Hrvat ljubi:
Dok mu njive sunce grije,
Dok mu hrašće bura vije,
Dok mu mrtve grob sakrije,
Dok mu živo srce bije.

2. Zrinsko-Frankopanka.

Pojmo pjesmu, mili druzi,
Pjesma nam je srca jek,
U veselju i u tuzi
Mila kano mača zvek!
Često ga je Hrvat trgo,
A tuđincu tek na spas;
Ali on nas u zlo vrgo,
Za uzdarje — prezrev nas!

Gdje slobode sad su dani,
Što ih Hrvat cijeniť zna?

Gdje li Zrinski, Frankopani —
Gdje su ona lava dva?
O, tko svoju zemlju ljubi
I tko ne će biti rob,
Tomu krvnik glavu rubi,
Taj u hladan pada grob...

Ali takvi dični muži
Živu dok i narod sav;
On za njima uvijek tuži,
Ko na grobu miran lav!
Slabić tekar suze lije,
Muža resi uzdah tih;
Rod im pjesmom spomen vije
I veliča pjesmom njih.

Pojmo slavu mučenika,
Što se nisu dali trt',
Već su rado spram silnika
I u samu pošli smrt!
O, tko svoju zemlju ljubi
I tko neće biti rob,
Tomu krvnik glavu rubi,
Taj u hladan pada grob!

IVAN vitez TRNSKI,
rođen 1. svibnja 1819. u Novom gradu bjelovarske županije.

3. Popudica hrv. stranke prava.

Živjela Hrvatska
I njezina prava,
Čuvala se izroda
Izdajničkih glava!

Živila junačka
Naša stranka prava;
Nek' nam uz nju narodu
Svane stara slava!

Živjela spomena
Zrinskog, Frankopana:
Oni bili uzorom
Hrvatskoga bana.

Hrvatice ljubile,
Ljubile slobodu,
Krvcu svoju dale su
Hrvatskomu rodu.

Živio Starčević,
Prvak stranke prava,
Svaki čestit će Hrvat
Njemu kliknut: Slava!

Živio nam Ante
Junak roda svog;
Izdajicom propast,
Našim: pomoz' Bog!

Živjela zastava
Hrvatskoga prava!
Živjela sloboda
Hrvatskoga naroda!

4. Još Hrvatska.

Još Hrvatska nij' propala,
Dok mi živimo,
Visoko se bude stala,
Kad ju zbudimo;
Ak' je dugo tvrdo spala,
Jača hoće bit,
Ak' je sada u snu mala,
Če se prostranit.

Većput sanja čudne senje,
Slatke radosti,
Kada joj se kažu tenje
Jake mladosti;
Drugda pako magle crne
Nju opstiraju,

Kada sestre njoj nevjerne
Nju zatiraju.

Jednoć vidi županije
Sve ponovljene,
Stare slavne sve banije
Snova stvorene:
Vidi, čuje Gorotance,
Kranjce dolazit',
I s Hrvati neprestance
Tako govorit':

Oj Hrvati, braćo mila,
Čujte našu rieč!
Razdružit nas ne će sila
Baš nikakva već;
Nas je negda jedna majka
Draga rodila,
Hrvatskim nas, Bog joj plati
Mlijekom dojila.

Kako ćemo majci bolje
Sad zahvaliti,
Neg' da bud'mo jedne volje
Jal i nazlob njoj si sine
Sve razdružili,

Stare slavne domovine
Diku srušili.

Nij' li skoro skrajno vrijeme,
Da je zvisimo,
Ter da tuđe teško breme
Od nas bacimo?
Stari smo i mi Hrvati,
Nismo zabili,
Da su naši pravi brati
Zlo probavili.

Jednoć čuje svoje sine
Glasno pjevati,
Složne glase u visine
Tako dizati:
Braćo, danas kolo vodi,
Danas svetkuje,
Hrvatska se preporodi,
Sin se raduje!

U kolu su svi Hrvati
Stare države,
Stare slave vjerni brati
Iz Like, Krbave;
Kranjci, Štajer, Gorotanci
I Slavonija,

Bosna, Srbi, Istrijanci,
Ter Dalmacija.

Svi Hrvati se rukuju
I spoznavaju,
Istinski se zagrljuju,
Riječ si davaju.
Neka znadu svijeta puci
Njihov novi vez;
Hvalit će ih i unuci,
Njihov narod ves.

Nuder, braćo, čaše s vinom
Sad napunite,
Zdravicu hrvatskim sinom,
Vjernim napijte!
Neka živi naša sloga
Svaki pravi Slav,
Pravi sinko roda svoga,
Neka bude zdrav!

5. Glasna jasna...

Glasna jasna od pameti
Preko dola, preko gora,
Hrvatska nam pjesma leti
Sve do sinjeg tamo mora:

STANKO VRAZ,

rođen 30. lipnja 1810. u Celovcu (južna Štajerska),
umr'o kao tajnik »Matice ilirske« 24. svibnja 1851. u Zagrebu.

Časak meka,
Čas ko grom,
Vječna jeka
Za naš dom,
Davor oj!
Brate moj!
Nek se slože grla bratska:
Živjela Hrvatska!

Gromorna se orijaše,
Zator slaveć Tatarkana,
Uz nju vječnom slavom sjaše
Zastava od sto nam bana;
Turad plesa
Bakač ban,
Svijet potresa
Frankopan,
Pojuć' oj!
Brate moj!
Nek nam bljeska sablja bratska,
Živjela Hrvatska!

6. Bože živi.

Bože živi, blagoslovi
Srdaca nam plamenište,
To hrvatsko hrvalište,
Svetu zemlju mili dom!

Da se mladi, da se novi
Svaki miljem rodu svom —
Bože živi, blagoslovi
Svetu zemlju, mili dom!

Bože živi i ražari
Svetu vatru rodoljublja —
Svako srce budi zublja,
Svako oko budi plam!
Da s narodne svete stvari
Sav usplamti narod nam —
Bože živi i ražari
Rodoljublja sveti plam!

Bože živi i povrati,
Što je naše nama skoro!
Ljudska plaća vraća sporo,
A duguje dugo već, —
Staru bar nam krv naplati,
Dok ne bude nova teć!
Bože živi i povrati
Nama, što je naše već!

7. Diži se iz sna.

Diži se iz sna, junački rode,
Diži se iz sna, dok je na dobi!

Evo ti zore, evo ti slobode,
Evo ti opet sretnije kobi.
Bilo je dosta,
Nasilja prosta.

Kim su te u grob stratiti htjeli
Zlotvori tvoji, zloguki ptići;
Al' tvoji sinci, sokolovi smjeli,
Opet će tebe na noge dići!

Nas su dovel do liepog cilja,
Kog smo se samo mogli dožudit
Da će i cvijećem hrvat. smilja
Naša se krvca divno zarudit!
Danut će bura,
Jeknut će hura!

Hura i naprijed! Hrabro i smjelo!
Gle kako divno sablja se svijeti,
Gle kako pjeva zrnje nam vrelo!
Slatko je slatko za dom umrijeti!

8. Davorija »Stranke prava«.

Mučenici, na noge se!
Živu, živu još Hrvati!

S pjesme im se nebo trese,
Prahom gmižu renegati!

Gromom ori »stranka prava«:
Izdajnici kleti, stant'e!...
Poput diva, poput lava,
Na čelu joj starac Ante!

Sa Hrvati titraste se
Četir vijeka mile lale;
Sad se zemlja spod vas miče
Sad su vaše kocke pale!

Otadžbina sva zaječa:
Puca, puca tamna raka!
Na . . . . . podlog Beča,
Dižu barjak dva junaka!

Krv Zrinskog i Frankopana
U hrvatskih srcih vrije!
Slavan barjak mučenika
Zvjezdanim se nebom vije!

Vrag Hrvatâ tminu ište,
Da sakrije crno lice...
Hrvat hrli na bojište
Uždit zublje — plamenice!

Od hrvatskog sinjeg mora
Prek' Balkana kraj je tmini!
Hrvatska se opet vraća
Staroj slavi, veličini!

Gromom ori stranka prava:
Živi slava još Hrvatska!
U prah pade slomljen barjak
Izdajstva i renegatstva!

9. Ja sam Hrvat.

Ja sam Hrvat dušom tijelom,
To sam riječju, to sam djelom,
To je srca moga slast.
Kano cvijeća imam braće,
Dušman zalud radit šta će,
Dok si Hrvat štiti čast?
Na jug nek te Dunav nosi,
Tam' gdje Sava zemlju rosi,
Gdje s' hrvatski ori oj,
Pozdrav čuješ brate moj!

10. Oj Hrvati!

Oj Hrvati! Jošte živi
Riječ naših djedova,

ALBERTO OGNJAN PL. ŠTRIGA

roden 30. lipnja 1821. u Križevcima, umr'o 7. ožujka 1897. u Zagrebu.

Dok za narod srce bije
Njihovih sinova.
Živi, živi duh hrvatski,
Živjet ćeš vjekoma —
Zalud ponor prijeti pakla
Zalud vatra groma.

Dar slobode dade nam Bog
Silni, gromoviti,
Nitko dakle ne sm'je nam to
Blago ugrabiti;
Makar na nas navalile
Svega svijeta čete,
Bog je s nama, tko prot nama
S njime hajd pod pete!

Neka ista nad nama se
Grozna bura uznese,
Stijena puca, dub se lama,
Zemlja nek' se trese:
Mi stojimo postojano
Kano klisurine,
Bio proklet izdajica
Svaki domovine!

---

11. Oj Hrvati, oj junaci.

Oj Hrvati, oj junaci, hajdemo,
Samo naprijed — udri, naši!
Tope dušman nek' izbaci,
Nek' nas pakla vatrom plaši,
Što smo, kažite, neg' vojaci?
Mi se pakla ne bojimo,
Svi Hrvati, svi junaci,
Lako smrti prkosimo,
Tako svijet nas pozna dugo!

Naprijed, dakle, udri, naši!
Nek' u bubanj slava buba,
Pušku hvataj, sablju paši, —
Puška seja, sablja ljuba:
Rdu samo smrt uplaši,
Ne Hrvata. —. Udri, naši!

12. U boj, u boj!

U boj, u boj! Mač iz toka braćo,
Nek' Turčin zna, kako mremo mi
Grad naš već gori,
Siže do nas već žar,
Rik turski ori,
Bijesan je njihov jar.

Ko požar taj grudi naše plamte
Utiša rik mača naših zvek.
Ko bratac brata
Zrinjskog poljub'te svi,
Za mnom na vrata,
Vjerni junaci vi.

Sad s Bogom bu',
Dome naš, za uvijek
Oj s Bogom!
Od svud i svud
Na te dušman ide prijek!
I već u grob
Sveti trup sklada tvoj,
Al' ne će!
Za te sin svak u boj
Sad kreće.
Dome naš, ti vijekom stoj.

Pun'mo puške, samokrese,
Naše grome, naše trijese,
Neka ore, ruše, more,
Dok sve u prah obore!
Za dom, za dom sad u boj!
Ma paklena množ
Na nj diže svoj nož,
Nas mal, al' hrabar je broj,

Tko, tko će ga strt?
Smrt, vragu smrt!

Za domovinu
Mrijeti kolika j' slast!
Prot dušmaninu —
Mora on, mora past!

13. Banu Petru Zrinjskomu.

Čuješ, bane! Hrvatska te zove,
Ustani se iz grobnice ove!
Tužan Hrvat nad grobom ti kleči
Ustani se i bol mu izliječi!
Ustan' Petre! Puk tvoj tebe zove,
Izbavi ga iz nevolje ove!
A — — ti Turci i M — — —
Razgrabiše zavičaj prastari,
Hrvat nije svoj u domu svome,
Već je skučen jarmu tuđinskome:
Ustaj bane! tvoj te narod zove,
Izbavi ga iz nevolje ove!

14. Frankopanka.

Na vojsku, na vojsku vitezi valjani!
Kogagod majka hrvatska othrani—

Na vojsku! . . .
Bubnjevi tutnje zastava se vije —
Na vojsku . . .

Trublje na okup sazivlju junake,
Skoči, mišice u koga su jake —
Na vojsku, na vojsku vitezi valjani

Na noge, na noge, hrabreni junaci
Koplja se hvataj, na kojna se bac
Na noge! . . .

Živjet tko već sramotno tak' ne će
Na noge! . . .

Braćo, pamtite, tko za dom krv lije
Mrijet taj ne može, uvijeke on žije!
Na noge, na noge hrabreni junaci!

15. Ustaj rode.

Ustaj rode, išti svoje,
Sad se svakom svoje dijeli!
Balkanske se zemlje broje,
Svatko dio dobit želi.

Ti si, rode, čuvo
Balkan hrabrom rukom:

Pa zar ti da samo
Sada mučiš mukom?

Ustaj dakle, ustaj rode
Evo doba, evo zgode,
Podić' dom si snažan, jedan,
Tvoje slave, rode, vrijedan.

Za druge si hrabrim lavom,
Svoje braneć' tek si janje;
Ponosiš se svojim pravom,
Al' tog prava sve to manje.

Za druge si dosta,
Mučio se, zna se,
Pobrini se, rode,
Jednom već i za se!

Na Balkanu dan sad sviće,
Sad se Balkan dijeliti će!
Sjeti i ti svog se dijela —
Hrvatska nek' bude cijela!

16. Zastave se naše viju.

Zastave se naše viju,
Hajde, hajde u boj taj!

Kako naše strijele biju,
Neka znade tuđi zmaj!
Nema slasti bez slobode:
Zar je bolje biti rob,
Nego slavno boriti se
I u hladan pasti grob?
Osvetit se mora svaki,
Kom junačka krvca vri;
Za slobodu otadžbine
Svaki Hrvat padaj mri!
Nek — — — vojsku kupi
— — — — silan broj!
Čim na našu zemlju stupi,
Probit će ga smrtan znoj.
Pre će mjesec danju sjati,
Presahnut će more pre,
Nego što će Hrvat dati,
Da ga tuđin nogom tre!

17. Gdje je stanak moj?

Gdje je stanak moj?
Sava teče po ravninah,
Kupa šumi po pećinah,
S gora' zvira grozda med,
Zemaljski raj na pogled.

A to je ta krasna zemlja,
Hrvatska je stanak moj!
Gdje je stanak moj?
Znaš u miru bogomilom
Duše nježne s tijela silom,
Misô krepka svaki čas
Dušmaninu na užas:
To 'e Hrvata slavno pleme,
Med Hrvati stanak moj!

18. Prosto zrakom.

Prosto zrakom ptica leti,
Prosto gorom zvijer prolazi;
A ja da se lanci speti
Dam tuđincu, da me gazi?
Tko ne voli umrijet' prije,
U tom naša krv ne vrije!
Znam, da moji pradjedovi
Hrvati su slavni bili,
A zar unuk da njihovi
U ropskome strahu cvili?
Tko ne voli umrijet' prije,
U tom naša krv ne vrije!
Sam ću ubit' svog jedinca
Nož u srce rinut' žene,
Neg' da vidim od tuđinca

Slobode mi porušene.
Tko to izvest' gotov nije,
U tom naša krv ne vrije!
Sam ću upalit krov nad glavom,
Pripravit' si grob gorući,
Neg' da tudin s mojim pravom
U mojoj ne bani kući.
Tko to izvest' gotov nije,
U tom naša krv ne vrije!

19. Ustaj, ustaj, Hrvate.

Ustaj, ustaj, Hrvate,
Ustaj na oružje!
Dan te čeka, noć te bjega,
Ustaj, ne okljevaj!
Na noge, Hrvati braćo,
Sloboda zove!

Koji nezna, kada treba,
Za svoj dom umrijeti,
Nije Hrvat, već je izrod,
Kog će zemlja kleti.
Na noge itd.

Što smo pravdom dobili,
To nikom ne damo,

PETAR PL. PRERADOVIĆ,

roden 16. ožujka 1818. u Grabrovnici, durdevačke pukovnije, umro u Veslavi 18. kolovoza 1872.

Dok jednoga Hrvata
Pravog imamo.
Na noge itd.

20. Nosim zdravu mišicu.

Nosim zdravu mišicu
I srce junačko,
Daj mi, oče, oštar mač,
Ratu sad u tom.
Ime moje prastaro,
Slavno je hrvatsko,
Pod ovim ću srcem svim
Vjerno braniti dom.
Živjet' kanim il' umrijeti,
Otadžbino, za tebe;
Ne boji se Hrvat smrti,
Sjeći um'je spred sebe,
U mladosti nejakoj
Igre bjehu rat i boj,
U snu pako uvrede,
Juriš, rane, pobjede.
Nemam druga nit' mjesta
Danju nit' u noći,
Dok ne stigne Turčina
Nov pobjede mač.
Pero teče stoljeće,
Otkad bez pomoći
Od krvnika braća mâ
Muku trpe već
Evropo, zar ne čuješ,
Plač ubogih kršćana?
Il' čovječstvo ne štuješ,
Jer se tiče Slavjana?
Neka, neka do zgode
Trpljivost mi sva ode —
Pod oružje svi sada,
Crni dušman nek' pada!

21. Oj Hrvatska, oj!

Oj, Hrvatska, oj,
Veselo nam stoj!
Što će tebi biser kruna,
Kad miline sva si puna?
Oj, Hrvatska, oj,
Ništa se ne boj!
Dok je mladost tvoja složna,
Bit će jednoć opet možna.
Oj, Hrvatska, oj,
Ništa se ne boj!

Oj, Hrvatska, oj,
Veselo nam stoj!
S groba niče tvoja slava,
Smiljem joj se kruni glava –
Oj, Hrvatska, oj,
Veselo nam stoj!

22. Naprej.

Naprej, zastava slave,
Na boj junaška kri!
Za blagor očetnjave
Naj puška govori!

Z orožjem in desnico
Nosimo vragu grom:
Zapisat v kri pravico,
Ki terja ju naš dom.
Naprej itd.
Drum, drum, drum.

Draga mati je prosila,
Roke okol vrata vila;
Je plakala moja mila:
Tu ostani, ljubi moj!

S Bogom mati ljupca zdrava!
Mati mi je očetnjava.

VATROSLAV LISINSKI,
roden 8. kolovoza 1819 u Zagrebu,
umr'o 31. svibnja 1854. u Zagrebu.

Ljupca moja čast in slava
Hajdmo, hajdmo za njo v boj'
Naprej zastava slave,
Na boj junačka krv...

23. Nek' se hrusti.

Nek se hrusti šaka mala,
Dušmanina neka jala
Ružne u nas baca strijele,
Volje već nam i dozrele —
Udrio je za nas sat !

Još je u Hrvata krvi,
Nit' ko slabi u prahu crvi
Dadu gazit narodnosti
Stara svoje slobodnosti
Ni zatrti slavan rod!

Sve u krugu toga svijeta,
Sjedoglavac do djeteta,
Slobodu si žudi zlatu
I prot biaga toga tatu
Oštrim mačem brani se.

Zato u tom svetom boju,
Braćo, da smo svi na broju

Kô biljaka naši djedi,
Odje s' radilo o pobjedi,
Složno, Hrvati — jaka moć.

24. Bojna pjesma.

Hajd, junaci, naprijed žurno,
Vojevati sad je čas!
Topi ore, tutnjo burno,
Našem rodu sviče spas:
Sa istoka
Zora rudi,
Sav se Balkan
Od sna Budi!
Hajd u krvav sada boj!
Hrvat mora biti svoj!

Srnut ćemo usred boja
Ko junaci, kao grom,
Da branimo prava svoja,
Da branimo mili dom!
Neka ori
Topa jeka,
Nek nas mori
Samrt prijeka:
Ne plaši nas strašan boj —
Hrvat mora biti svoj!

Dom nam davno već slobode
Ne ogrija sjajni trak,
Al' će za nju ginut, rode,
Rado pravi sinak svak!
Ta Hrvatska
Momčad mlada,
Srca bratska,
Slatka nada,
Pojuć' srta u ljut boj:
— Hrvat mora biti svoj!

Naprijed dakle kao lavi,
Vojevati sad je čas,
Da se i nam jednom javi
Iza ropstva žuđen spas!
Četa ljuta
Poput tigra,
Borba kruta
Naša igra!
Za dom poć' nam sad u boj —
Hrvat mora biti svoj!

Samo časak borbe ljute,
Kletom ropstvu bit će kraj!
Povadimo mače krute,
Nek' umire jad i vaj!
Čuj s daleka,

Mili rode,
Ori jeka
Oj, slobode!
Bog je s nama, hajd u boj.
Hrvat mora biti svoj!

25. Tko je rođen Hrvat.

Tko je rođen Hrvat, rođen junak,
Hrvatski neka danas diže barjak
u zrak;
Svak dobra konja jaši, svak britku sabilju paši,
Hajd, braćo, u im' Boga, samo nek' je sloga!
Doba je već, hajdmo, hajdmo,
Dušmanskom krvlju slavu našu da peremo;
Svak jednu glavu sikiri, pa kraj je svakoj kini.
Hajd, braćo, Bog će dati, vrag će postradati.

26. Il slobodu ili smrt.

Ustaj, rode, trgni lance,
Il će tebe robstvo strt!
Mačem pitaj neprestance

Il' slobodu ili smrt!
Hrvaćanski ustaj sine,
Budućnosti zove kob,
Za slobodu otadžbine
Ma u hladan pao grob!
Ustaj, ustaj prot silnikom,
Za slobodu roda svog!
Ter svim svojim izdajnikom
Krvlju steri smrtni log!
Ustaj, ustaj, mučeniče,
Ne daj mi se više trt!
Duh otaca glasno kliče:
Il' slobodu ili smrt.

27. Budnica.

Hajdmo, braćo, hajd, Hrvati!
Hrvatska nas majka zove
Prot' krvniku, što nas tlači,
Što nas kuje u okove.
Zastava je našeg roda
Častno ime i sloboda.

Stoljetne su naše muke,
Naša prava tuđin ništi.
Našim morem zlotvor plovi,
Našu zemlju zlotvor tišti!
Zastava itd.

FERDO PL. LIVADIĆ,

roden 30. svibnja 1798. u Celju, umro 8. siječnja 1879 u Samoboru.

Domovino, vječna majko,
Desnice nam blagoslovi;
U boj ti nas sad povedi,
U boj — k slavi i slobodi!
Zastava je našeg roda,
Časno ime i sloboda.

28. Za slobodu.

Kom krepkih u žilah
Hrvatska vrije krv,
Nek' ustane za roda obranu!
Tudinu Hrvat
Da gamzi kano crv?
Ha, propast kletniku, prah tiranu!
U boj za doma čast,
Naš dušman mora past!
Za slobodu krv nek' sad teče,
Jer Hrvat rob bit nikom ne će!

29. Bodi zdrava.

Bodi zdrava, domovina,
Mili moj slovenski kraj,
Ti prekrasna, ti jedina,
Meni si zemaljski raj.

Tuje šege, tuje ljudstvo,
So prijatli, bratje ni,
Slava le, slovensko čuvstvo
Srce moje vsesi.

Primi celov, zemlja mila,
Primi srce moje v dar,
Da bi vedno matka bila
Ne pozabljena nigdar!

30. Složno, složno.

Složno, složno, braćo mila,
Po Hrvatskoj slavnoj,
Nek' nas vodi naša vila
K zori obećanoj.
Korak, korak za korakom
Hrvat žurno za Hrvatom.
Na bojište za dom mili
Hajdmo, hajdmo proti sili!
Hajdmo, hajdmo za slobodu,
Pravdu i prosvjetu,
Da smo ljudi vjerni rodu,
Pokažimo svijetu!
Korak, korak itd.

31. Mi smo, braćo,

Mi smo, braćo, hrvatskog
Sinci plemena.
Ne ćemo se dakle tog
Stidit imena.
Ta na svijetu slavnijeg
Nema roda od našeg,
Nema od hrvatskoga,
Roda slavnoga.

Svi, što jugoslavensko
Ime dobiše,
Svi ti nekad hrvatsko
Ime nosiše:
Ta pod ovim imenom
Svim je našim dušmanom
Strah i trepet zadavan,
Hrvat je slavan.

32. Moja domovina.

Odje ptičice milogiasnim
Glasom pievaju,
Odje pčelice cvieća krasnim

Vrhom šetaju:
Ondje moja domovina,
Ondje mili stan,
Mladost moja gdje nevina
Blag uživa dan.

Tko si takvu domovinu
Ne bi ljubio?
Tko li majku si jedinu
Ne bi slavio?
Ljub'mo dakle domovinu,
Ljub'mo mili stan,
Odje nam prva svjetlost sinu
I rodeni dan.

33. Hrvatima.

Hrvati, Hrvati,
Vi naroda sluge,
Vi čuvari carstva
A robovi tuge.

Tudi vi kmetovi,
Tudi vi vojaci,
Odje su vaša prava,
Odje vaši barjaci?

Zemlju vašu morem
Tudin vam prisvoji,
Zemlje vaše divne
Tudin k svojim broji.

Na noge se diž'te!
Već je vrijeme sada,
Hrvatskoj da zemlji
Samo Hrvat vlada.

34. U spomen.

osamstogodišnjice krunisanja kralja svih Hrvata Dmitra Zvonimira.

Zastavu diž'te, hrvatski ljudi!
Danas je našeg hrvatstva god.
Grmite gorom, junačke grudi,
Neka vas čuje nebeski svod:
Kraljevstvo mi smo.
Robovi nismo,
Korijena starog zelena grana,
Osam vijekova stoji nam hrast;
Ali mu vjenča današnjeg dana
Vrhe visoke slava i čast!
Osam vjekova burnih uminu,

Kraljevski odkad sjajio Spljet;
Otkada krunu hrvatskomu sinu
Na glavu stavi hrvatski svijet:
Na oči svijetu
Zakletvu svetu
Zvonimir složi naše slobode,
Dignuo mač od Boga nam dan:
Sjećaj se časa svetog, oj rode,
U srce piši taj slavni dan!

A ti, oj Bože, caru gromova,
Svetoj nam zemlji srećice daj!
Skupi nam narod hrvatskih snova,
Neka je jadom, razdoru kraj!
Zraka visoka
Tvojega oka
Neka nas grije, neka nam sijeva,
K sreći povedi, k ljubavi nas,
Cijeli narod hrvatski da pjeva:
Slava ti, Bože, dođe nam spas!

35. Pjesma.

Hajdemo, sinci domovine,
Slave je naše svanuo dan,
Diže se na nas robovine

Krvavi barjak zavitlan;
Čujete kako na bojištu
U divljem biesu riče zbor:
Podavit će nam sina i kćer!
Drugare vaše, braću tištu,
Za mač, braćo, za mač!
U red, u red, u bojni red!
Napried! Napried! Nek' škotska krv
Zalijeva svaki gred!

Tirani, strep'te, strep'te, krivci,
Gdjegod vas je, nek' vas je strah;
Slobode mlade vjerni sinci
Naplatit će vam sva ta zla,
Vojnik je svaki, da vas bije,
Padnu li mladi sokoli,
Majka nam nove odoji,
Za mač! itd.

Ta šta će ropska četa ova,
Ta podla carska zavjera?
Komu taj okov, što ga kova
Krvnička stara namjera?
Francuzi, nam, eh sramote!
Da, slino draži vražji glas.

FERDO RUSAN,

rođen 10. pros. 1810. u Pavlin kloštru župe Kapele, đurđevačke pukovnije, umr'o 2. svib. 1879. u Bjelovaru.

Ta nama prijeti, hoče nas
U staro ropstvo sve da vode.
Za mač! itd.

36. Za Hrvate, naše brate.

Bratje! urno gor' planimo,
In orožje zagrabimo!
Mati splošna hoče nas:
»Za Hrvate,
Vrle brate!«
Kliče, vpije nam na glas.

Narod hrabri, bojoslavni —
Narod silni, starodavni,
Z nami ene zibelke
So Hrvatje,
Naši bratje
Z nami ene matere.

Narod drugi jih zatreti
Hoče jim svobode vzeti,
Oj krivice divljih zlob!
Glej, Hrvatom,
Našim bratom
On pripravlja smrt in grob.

Nikdar tega ne pustiti,
Vse se za nje mora biti,
Kar je ima Slave ime;
Za Hrvate
Naše brate
Domu, caru prezveste.

Kakor luna zvezd obdana,
Glej junake okroj bana,
Ki razsvetlja hudo noč,
Da Hrvatom
Svojim bratom
Duša, krv — življenja moč.

Da svoboda srečo čini
V krasni mili domovini,
Sužnosti propade zid,
Da Hrvatov
Slavnih bratov
Vseh Slovanov raste snid.

In ko tuja nas armada
S silno vojsko kje napada,
Kdo nas vendar rešil bo?
Le Hrvatje
Naši bratje
Imajo srce za to.

Oj zlato nad mi planimo,
I u oružje zagrabimo,
Kadar mati hoće nas:
Za Hrvate,
Naše brate,
Če nas kliče boja čas. —

37. Diži se, diži...

Diži se, diži, mili rode moj,
Pravda te zove u krvavi boj!
Nek se kleti krše vrazi,
Pali, sijeci, tari gazi,
Izdajicam glave skini,
Smrvi dušmane!

Munje se krijese, ori mukli grom,
Hrvat se diže za hrvatski dom;
Rob tko ne će dakle biti,
Pod hrvatski stijeg pohiti,
Pa posijeci izdajice,
Smrvi dušmane!

38. Hajde braćo!

Hajde braćo, hajd' junaci,
Konjanici i piešaci!

Brus'mo sablje, bru'smo kose,
Nek' se vrazi nastran nose.
Braćo, svaki izmed nas
Neka čini rodu glas!

Koj nam rod i dom zatira,
On pod kosom nek' umira,
Koj podkapa nam pravice,
Neka pada od strijelice.
Braćo, svaki itd.

Kad ljuta zviier dovuče,
Hrvat šakom nju zatuče,
Kad mu zmija ka doplazi,
Bosom nogom nju pogazi.
Braćo, svaki itd.

39. Ustaj.

Ustaj, vilo, ustaj, dušo,
Da pjevamo rodu svom;
Ustaj, rode, ustaj, dive,
Cika zora danu tvom.

Da premećem šume, polja,
Da pregazim sinja mora,

Da se penjem u planine,
Da zaronim u dubine!
Sve me nutka, sve me vapi:
Ustaj, ustaj rodu svom!

Ustaj, vilo, ustaj, dušo,
Da pjevamo rodu svom!
Ustaj, rode, ustaj, dive,
Cika zora danu tvom!

Krvoloci izklaše te,
Nasilnici sputiše te,
Vijekovi te strovalili,
Nevjernici uročili:
Da naruže, da nagrde,
Da krv liju — utaman!

Ustaj, vilo, ustaj, dušo,
Da pjevamo rodu svom:
Ustaj, rode, ustaj, dive,
Cika zora danu tvom!

40. Mili kraj.

Domovina, mili kraj!
Kjer visoke so gore,

Kjer zelene so planine,
Mile trate in doline,
Cerkve bele kjer stoje,
Domovina, mili kraj!

41. Bubanj silno budi.

Bubanj silno budi
Nas u boj krvavi,
Oj Hrvati,
Ustanimo svi!
Pružimo sad nove
Žrtve otadžbini
Činom kaž'mo,
Da smo Hrvati!
Drum, drum, drum, drum,
Složno, složno hajdmo naprijed
Proti našim dušmanom,
S krvi naše će procvasti
Sloboda svim Hrvatom.

42. Hrvati svomu banu.

Ljubimo te, naša diko,
Jer si glavar srcem blag;

Jer si s našeg roda nikô
Svima mio, svima drag:

Zato na tvoj mili glas
Evo svuda, evo nas:
Il' u vatru, il' u boj,
Dušom, tijelom svak je tvoj!

Vjeran miloj otadžbini,
Ljubiš rod svoj, ljubiš nas!
Ne daš, da nam otmu ini
Pradjedova pravi glas;
Zato na tvoj itd.

Za sirotu krajišnika
Ti bi dao život svoj;
Ti ga braniš mučenika,
Jer po krvi brat je tvoj.
Zato na tvoj itd.

Ljubav želiš, želiš slogu,
Da ne dijeli zakon nas;
Da po jednom vječnom Bogu
Za nas svane sretni čas!
Zato na tvoj itd.

---

43. Oružje i jezik.

Od istoka vrag napade,
Da nam plijeni sela, grade
Snagom svojeg oružja;
A mi njega nadvladasmo
Sela, grade opčuvasmo,
Snagom našeg oružja.

Od istoka vrag napada,
Da nam plijeni pleme sada
Snagom svojeg jezika:
A mi njega nadvladajmo,
Pleme naše općuvajmo
Snagom našeg jezika.

Što no negda bijaše možno,
Kad idasmo, braćo, složno
Snažno našem oružju:
To će i sad biti možno,
Samo složno, braćo, složno!
Snažnom našem jeziku.

44. Hrvatska davorija.

Oj Hrvati, oj junaci,
Bubanj tutnji, trublja trubi!

Naprijed, braćo, slobodnjaci,
Naprijed, tko svoj narod ljubi!
Na pir drage nam slobode
Hrvatska nas zove mati;
Dok je krvi kano vode,
Slavno ćemo pirovati:
Zlatnu ćemo krunu stavit
Na presveto čelo njoj,
Pobjedničku slavu dobit,
Il' izgubit život svoj!
Oj, Hrvati, oj, junaci,
Samo naprijed, naprijed sada!
Tko se na taj put nam baci,
Nek' od našeg mača pada!

Oj Hrvati, oj junaci,
Bubanj tutnji, trublja trubi!
Naprijed, braćo, slobodnjaci,
Naprijed, tko svoj narod ljubi!
Kosti naših pradjedova
Nemaju u grobu mira,
Dok ne zasja opet snova
Kruna Petra Krešimira:
Naprijed, braćo, naprijed stoga
K boljoj sreći roda svog!
Nek' nas krijepi bratska sloga
Nek' nas vodi dobri Bog!
Oj Hrvati, oj junaci,
Samo naprijed, naprijed sada!
Tko se na taj put nam baci,
Nek' od našeg mača pada!

45. Slovenec sem.

Slovenec sem!
Tako je mati djala,
Ko me je dete pestovala;
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem!

46. Rojakom.

Hej, rojaki, opasujmo uma svetle meče,
Plemenita kri po krepkih žilah naših teče;
Bog nam dal je dobro srce, um in pamet zdravo;
Povzdignimo krepke glase domovini v slavo!

47. Bog i Hrvati.

Planula zora, svanno dan,
Sve se iz noćnog mrtvila budi,
Zbacimo i mi stoljetni san,
Budimo jednom podpuni ljudi!
Ustajmo braćo, sada je čas,
Da nam se naše očinstvo vrati!
Uz nas će biti, voditi nas:
Bog i Hrvati, Hrvati i Bog!

48. S Velebita klik se ori...

S Velebita klik se ori,
Jekom ječi, zemlju stresa;
Hrvatkinja vila zbori,
Glas joj siže do nebesa:
Ustaj, diko, ustaj, rode,
Lance strgni, mač dohvati!
Vijencem slave i slobode
Čelo ću ti ovjenčati!
Od Dunava sve do mora
Hrvatska je zemlja sveta,
Preko voda, preko gora
Dušmanina tjeraj kleta!

Nek' ti ime svijetom leti
Slavno, dično, ko nekada,
Nek svak' vidi, nek se sjeti,
Da si junak još i sada!

49. Vila Velebita.

Oj ti vilo, vilo Velebita,
Ti našeg roda diko,
Tvoja slava nama jeste sveta,
Tebi Hrvat vikô.
Ti vilo Velebita,
Ti našeg roda diko!
Živila premila
Ti vilo Velebita!

Velebite, vilovito stijenje,
Ljubim tvoje to golo kamenje,
Ljubim tvoga iz gorice vuka,
I onoga ličkoga hajduka;
Ti vilo Velebita itd.

Velebite, divna gora naša:
Rad' u tebi vojujem,
Sam, da nema u tebi rovaša,
Radi kojih bolujem;
Ti vilo Velebita itd.

Na tromeđi hrvatskome rodu
Velebite stavio te Bog.
On će dati skoru da slobodu
S tebe vidim cijelog roda svog
Ti vilo Velebita itd.

50. Oj, sinci Zvonimira.

U jedno kolo, mili
Oj, sinci Zvonimira,
I nama kucnu čas:
Iz našeg zove mira
U boj nas trublje glas!
U sveti boj za ime,
Za pravo roda svog,
Il' mrijet' il' živjet s njime —
Nek sudi vječni Bog!

Dok Hrvat stražu stoja,
Evrope prvi zid,
Od praha mu i boja
Potamnje bistri vid,
I mnogo pravo sveto
U tamni pade grob,
Tuđinstvo skrivi kleto,
Da Hrvat bješe rob.

DRAGUTIN SELJAN,
rođen 1810. u Topolovcu u Hrvatskoj, umro 1848. u Zagrebu.

Hrvati mladi svi;
Što djedi drugim bili,
To sebi bud'mo mi:
Nedobiv bedem prava,
Slobode mač i štit;
A treba l' naših glava,
I krvcu ćemo lit';

Jedinstvo, rad, sloboda,
Nek' vodi, braćo, nas,
Raskivat lance roda,
U slozi tražit spas,
Da s roda kletva pane,
Tuđinstva teški jad,
Nek' mladi dan nam svane:
Ta još je Hrvat mlad!

51. Slovenac i Hrvat.

Iz bratskog zagrljaja
Poleti, pjesmo svijeta,
Iznesi sreću raja
Pred lice cijelog svijeta!
Dva svijetla sada staše
U jedan plamen sjat',
Kad desnice si daše

Slovenac i Hrvat.
Odnjihala nas jedna
Slobode željna mati
I plakala je bijedna
Sa kobi, što je prati,
Gdje još smo pocijepani,
Dok ropstvo tišti nas,
Al' naći lijek toj rani,
To j' zavjet nam i spas!
Od sniježnoga Triglava,
Do divnoga Balkana,
Toj majci puče slava
I zora novog dana,
U mraku ne će žalit',
Već sunce će joj sjat',
Što prvi će zapalit'
Slovenac i Hrvat;
Slovenac i Hrvat —
Za uvijek brat i brat!

II.

LJUBAVNE

52. Miruj, srce moje.

Tko je, srce, u te dirno,
Da si tako sad nemirno?
Kano ptica u zatvori
Za svijetom te želja mori.
Nij' u svijetu nebo tvoje,
Miruj, miruj, srce moje.

Ne udaraj toli jako,
Razbit možeš prsi lako.
Preslabe su, izmučene:
A da puknu, bez koprene
Bile bi gorke rane tvoje —
Miruj, miruj, srce moje!

Ah, stisni se u svom kutu
I pregori želju ljutu!
Tople su ti ove grudi,
Sebični su vani ljudi,

Svaki grije srce svoje —
Miruj, miruj, srce moje!
Znam ja, ti bi mah na vrata
Poletjelo svoga zlata;

Nije Milka tvoja više,
Već za drugim ona diše,
Drugi ljubi zlato tvoje —
Miruj, miruj, srce moje!

53. Domovini i ljubavi.

Domovino, raju žića moga,
A ti draga, cvijeće raja toga!
U tom raju sve su moje slasti,
Ljubav, sreća, ponos i sve časti!
Domovino, slatko milovanje,
A ti draga, srca uzdisanje!
Za vas samo krvca vrije,
Za vas samo srce bije!

Domovino, evo uvijek zrije
Dušo moja jasne zvijezde dvije;
Jedna tvoja, druga drage to je,
Jer na svijetu sve ste vas mi dvoje!
Domovino, slatko milovanje itd.

54. Spomen.

Sjećaš li se onog sata,
Kad si meni oko vrata
Bijele ruke savila,
I krijući svoje lice
Meni skoro nehotice
Tajnu ljubav otkrila?

Sjećaš li se onog jada,
Kad glas dođe iznenada
Ko iz vedra neba grom,
Da ja moram odlaziti,
Tebe dragu ostaviti
I svoj mili stari dom?

Otkad s tobom se oprostih,
Odrekoh se sve radosti,
Prazan mi je cio svijet;
Jer bez tebe nema mene,
Kano što brez rose vene
U livadi mladi cvijet.

55. Blijedi mjesec.

Blijed mjeseče, tebi tužim
Svoj na zemlji tužan stan,

K' tebi tužan ruke pružam
Ištuć' lijeka svojih ran!
Sve na svijetu mirno spava,
Sve na svijetu sad mrči,
Samo suza oka plava,
Samo srce mi ječi.

Ja ti tužim, ah, jer mira
Meni tužnoj nikad nij':
Sav svijet na me se podira,
Kad mi dragi vjeran nij'.
Ah, da mogu sad umrijeti
U grob tamni sa odnijeti,
S ovog svijeta nestati . . . !

56. Zujte. žice.

Zujte, žice miloglasne,
Pjesmo, javljaj tužni vaj,
Srca boli te užasne
Nemilosnoj na glas daj:
Kako vene moje lice,
Kako oči gasnu već,
Kako teku s njih suzice,
Što ih ljubav sili teć'.

Kako ginem s teške želje,
Kako bije srca jad,
I ne marim za veselje,
I za sreću ne znam sad;
Kako za njom potaklo me,
I sitan joj slijedim trag,
I u srcu čuvam svome
Cvatući joj oblik drag.

57. Tuga.

Kud pogledam, svud je tama,
Za me nema svijetlila;
Moja draga, ona sama,
Svjetlost mi je odnijela.

Pred oltarom zar ćeš, draga,
Drugom ruku pružiti?
A ne misliš, da do groba
Za tobom ću tužiti?

Na što meni moja majka,
Na što li mi sestrica?
Kad mi zađe kraj oblaka
Moja sjajna zvjezdica.

Kucaj, srce, dok ne pukneš,
Veni lice, uveni!
Na što život, kad išćupa
Srce draga u meni?

Ako l' kadgod vrijeme dođe,
Da zapitaš: Što zvone?
Pa ti kažu, da sam umro,
Pusti suze, nek rone.

Tvoje suze na mom grobu
Bit će duši mojoj lijek;
A dušmana ljutu zlobu
Naš će kriti onaj vijek.

58. Ti plaviš.

Ti plaviš, zoro krasna,
Tvoj sjajni blista zrak;
Svi sretni tebe slave:
Ja ljubim groba mrak.

Ah, srce, ne muči me,
Ah, daj mi samo mir,
Jer ljubit' ja ne smijem
Ni dočekati pir.

Ah, teško je umrijeti
Kad ništa ne boli,
Još teže je ljubiti.
Što srce ne voli.

59. S bogom, neharna

S bogom, neharna dušo!
Nam se sada dijeliti
Ta što ću jadan činiti
Daleko od tebe?

Preko širokih polja,
Preko duboka mora,
Preko visokih gora
Tužan ću tebe zvat'.

Evo ti vijenac vraćam,
Koj si mi negda dala,
Na njem ti mala hvala:
S otrovnog cvijeća je svit.

60. Ah, što sam ti učinio?

Ah, što sam ti učinio,
Ako sam te poljubio?

Ta to ne će nitko znati
Već ti, ja i zemlja mati.

Ti si, dušo, krasno cvijeće,
Nema toga, tko ne će.
Ti si, draga, lijepa stvora,
Ljubeznoga razgovora.

61. Djevo, djevo.

Djevo, djevo, što mi ljubav kratiš,
Zašt' mi ljubav ljubavlju ne vratiš?
Već ubijaš srce moje bolno,
Kojeno je s ljubavi nevoljno.

Tri sam ljeta za tobom hodio
I veselja mnoga sprovodio!
A sad su me stigle gorke muke,
Jer me tvoje već ne grle ruke.

Zašto si ti ostavila mene?
Kad za tobom moje srce vene?
Nevjernice, stići će te tuga,
Ako tražiš ti boljega druga.

Fra. GRGA MARTIĆ,
rođen 5. veljače 1822. u Posušju blizu Ljubuškog u Hercegovini, umr'o god. 1905.

62. Djevo mila.

Djevo mila, djevo krasna,
Vatra plane meni jasna
I ustrepe grudi moje,
Kad spomenem ime tvoje.

Struka si mi vilinskoga,
Uma pako božanskoga,
Lica bijela i rumena,
Čela vedra i poštena.

Al' ne ljubim te rad toga,
Već što s' roda hrvatskoga;
Jer hrvatski kad mi kažeš:
»Ja te ljubim« — tad ne lažeš.

63. Tam za goro.

Tam za goro zvezda sveti,
Oj, kak jasno se blišti!
Sveti zvezda, daj upreti
U tebe svako noč oči!
Ti spominješ me tak milo,
Kaj za goro svetlo je,

Kaj za goro se svetilo,
Kaj glasilo milo se.
Dekle, kakša je danica,
Tak je bil nje duše žar!
Ljubeznivosti cvetlica
Tvoj je skinčala oltar.
Pesme pak sreberne strune
Z njenih prsi zlivale,
B'le so vse ljubezni polne,
Vsakoga tolažile.

64. Predivo je prela.

Predivo je prela
Djeva zamišljena,
Prela, prela, prela,
Od svih ostavljena.
Misli svakojake
Nju su oblijetale,
Suzice joj gorke
Na pređu padale;
Ali miso jedna
Sve druge nadvlada,
Miso na junaka,
Za kim čezne mlada!
Dođi, ah, dođi, veli,

Oj junače mili,
Ne bi li suzice
Mi dva posušili!

65. Na lijevoj strani.

Na lijevoj strani kraj srca
Leži mi teška ranica, ha, ha, ha,

Rad tebe draga ljubezna,
Rad lica tvoga rumena, ha, ha, ha,

Kad si me, draga ljubila,
Zašto si me ostavila ? ha, ha, ha.

Moje je srce medeno,
Zbog tebe, draga, ledeno, ha, ha, ha

66. Tamburica.

Tamburica sitnim glasom udaraše,
Nuz tamburu mlado momče pjevaše:
Oj mladosti, mladosti,

Evo tebi radosti,
Sad su dunje sazrele,
A djevojke procvale.

Svaka draga svoga dragog sad doziva,
A moja se od nikuda ne odziva:
Oj djevojko, djevojko,
Na mom srcu duboko,
Sitno hodiš lagano,
Po mom srcu vrćdano.

Da mi dadeš tvoje lice obljubiti,
Znao bih te, srce moje, ja štediti:
Stvorio bih dušicu
U staklenu čašicu,
U med bi te stopio,
U šećeru popio.

67. Jesenske noći.

Oj jesenske duge noći,
Reko dragi, da će doći,

Il mu doći il ne doći,
Čekat ću ga do ponoći.

Gdje si, dragi, kud se šećeš,
Zar večeras k meni ne ćeš?

Ne znaš mili moj sokole,
Da me plačuć' oči bole?«

Tako plače draga duša,
A dragi je blizu sluša.

Iznenada k njojzi skoči,
Pa joj ljubi crne oči.

Ljubi usta, ljubi lice
Svoje mile jedinice.

68. Čije li su . . .?

Čije li su tarabe?
Čija li su vrata?
Čije li je ono luče,
Što kroz prozor guče?

Mamine su tarabe,
Mamina su vrata,
Al' je moje ono luče,
Što kroz prozor guče.

Preskočit ću tarabe,
Preskočit ću vrata,
Poljubit ću ono luče,
Što kroz prozor guče.

Srdit će se mamica,
Srdit će se tata,
Al' se ne će ono luče,
Što kroz prozor guče.

69. Jabuka se . . .

Jabuka se zacrveni,
Mila mati, sad me ženi!
Ne ću varošanku,
Već hoću seljanku.

Varoškinja šuri, muri,
Na poso se slabo žuri,
I ne će da radi,
Već si puti gladi.

Osječkinje travu kose,
Za bakama sijeno nose,
Trava ide širom,
Seka s oficirom.

Vinkovkinja tim se diči,
Što zna sedam švapskih riči:
»Meine Mutter mila,
Ja bi kruha jila.«

Mitrovačko ravno polje,
Tu su seke ponajbolje;
Misle, da su svete,
Što ljube kadete.

Požeškinje sitno hode,
Pod rukom se noću vode,
Čekaju na vrati,
Dok se dragi vrati.

70. Lijepa ljuba.

Lijepa ti je u Alage ljuba,
Te ljepote u svoj bosni nema;
Zalud njojzi sva njena ljepota,
Kad Alaga za nju ništ' ne mari,
Već on ljubi Omerovo zlato,
Kojeno je na sunašcu raslo.
Ono ne zna, na čem žito raste,
Na čem žito, na čem rujno vino;

Žito raste na tananu klasu,
Rujno vino na vitkoj lozici,
Od žita je tanka i visoka,
A od vina bijela i rumena.

71. Kletva.

Mila moja, gdje si sinoć bila?
Majko moja, u bašći sam bila.
Mila moja, što si tam radila?
Majko moja, ružicu sam brala.
Mila moja, komu si je dala?
Majko moja, dragom sam je dala
Mila moja, voda ga odnijela!
Majko moja, na brijeg ga iznijela!
Mila moja, brijeg se odronio!
Majko moja, tebe zaronio!
Mila moja, on se objesio!
Majko moja, na mom bijelom vratu!
Mila moja, mâ ga kletva stigla!
Majko moja, Bog uslišo mene!

72. Hrvatska polka.

Djevojčice, dušo slatka, moje srce te želi,
Do Božića dob je kratka, bud'mo dakle veseli!
Čuješ polku, dušo, hajde kreni nož'cu pretanku!
Hajd u kolo, nema fajde, Hrvat prosi Hrvatku.
Al' je sretan, kog se djeva tako blizu prihvati:
Iz oka joj munja sijeva, momku srce usplamti!
Tad s njom momče vrti, kreće, u raj bi s njom letio,
Blaženosti nema veće, srce kad je dobio.

73. Šajka mala barka.

Vozila se šajka, mala barka,
Puna šajka mladih djevojaka,
Šajka im je od suhoga zlata,
Vesla su im srebrom posrebrena
Jedra su im svilom izvezena,
A kapetan Anica djevojka.
Potopi se šajka mala barka,
Potope se sve mlade djevojke,
Al' ispliva Anica djevojka.

74. Popuhnul je.

Popuhnul je tihi vetar,
Trana, nina, nina, nena,
Popuhnul je tihi vetar,
Tihi vetar od Levante
I odnesal Mari krunu.
Lipa Mare progovori:
»Tko bi meni krunu našal,
Njegova bih ljuba bila«.
Našal ju je jedan mali,
Jedan mali crni Moro.
»A joj meni, majko moja
Volila bih s' utopiti,
Neg' Morova ljuba biti.«

75. Plovila.

Plovila je po moru galija,
U njoj sjedi okovan delija.
Gledala ga sa grada djevojka,
Al' govori okovan delija:

»Što me gledaš s grada djevojko?«
»Ne gledam te, da mi lice ljubiš,
Već te gledam, da te nešto pitam.
Čim ti svoje sokolove vežeš?
Čim ih vežeš, čime li ih hraniš?
Čim li svoje sokolove pojiš?«
»Kosu režem, sokolove vežem,
Biser trunim, sokolove hranim,
Suze ronim, sokolove pojim!

76. Mlada sam Hrvatica.

Mlada sam Hrvatica,
Milkom me zovu,
Imam mladu družicu
Anku kumovu,
Imam vojna mladoga,
Slavnog sina Hrvata,
Lijepog dičnog Hrvata,
Slavnog Hrvata.

Mati mi je hrvatskog
Roda moga ud,
Hrvatska je dojila
Majke bijela grud,

Zato i ja roditi,
Hrvatski odgojiti
Moram sina Hrvata,
Dičnog Hrvata!

Hrvatka ću Hrvata
Mladog roditi,
Hrvatskim ću Hrvata
Mlijekom dojiti.
Nek' i on Hrvatstvu da
Opet novog Hrvata,
Lijepog dičnog Hrvata,
Pravog Hrvata!

Volim jednog Hrvata
Nego uprav cijeli svijet,
Makar ga i odijeva
Svila i skrlet!
I kad budem umrijeti,
Kćerku ću si zakleti,
Neka ljubi Hrvata,
Dičnog Hrvata!

77. Da su djeve.

Da su djeve što na nebu zvijezde,
Svi bi momci zvjezdoznanci bili,
Gledajući u zvijezdice sjajne.

Da su momci što rumena ruža,
Sve bi djeve vrtlarice bile,
Ružu brale, ružu mirisale,
Mirisale, za njedra metale.

78. Misli moje.

Misli moje, kud bludite
U tu tamnu noć?
Kuda vjerom za nevjerom,
Kud mislite poć?
Zalud vam je za njom hrlit'
Kroz daljine sve,
Vraćat' bi je samo mogle,
Ali vratit' ne.
Smirite se, moje misli,
Ostanite sada tu;
Ako ona dođe amo,
Pozdravite tada nju!

79. Lako tebi, dušo.

Lako tebi, dušo, na postelji spati,
Al' je meni teško pod prozorom stati!
Vjetrić popuhava, snijegom zamećava,
Mene srce zebe, što nisam kod tebe.

80. Za jedan časak radosti.

Za jedan časak radosti
Hiljadu dana žalosti.

Za jedan pogled oka tvog
Dao bih život, dušu svu.

Bez tebe, dušo ljubezna,
Ne mogu živjet', moram mrijet'.

81. Ruža u pustinji.

Na nebu plovi mjesec blijed,
Te motri ružu, nježan cvijet,
Što radiš, ružo, sama tu,
Što tužiš meni tugu tvu?

82. Oj košutko.

Oj košutko crnooka,
Tanka, krasna i visoka!
Pjevat ću ti tri pjesmice,
Tri pjesmice s jedne žice.

Prva pjesma nije šala,
Akoprem je prosta, mala;
U njoj pjeva moja vila:
»Ja te ljubim, djevo mila!«

Druga pjesma milo moli:
»Ne preziri gorke boli!«
Nježnim glasom tebe snubi:
»I ti, diko mene ljubi.«

Treća ove nadvisava,
Rajskom moću obožava,
Slobodnoga kano roba
Stalnost, vjernost ća do groba.

To su one tri pjesmice,
Tri pjesmice s jedne žice,
Al' ih ne smije nitko znati,
Djevo nemoj me izdati!

83. Zvjezdicam.

Kažite mi zvijezde mile,
Je l' mi draga sretna, oj!
Je li meni srce njeno
Kad posveti časak koj?

Je li njena duša kada
Zaroni u tihu bol?
Sjeća li se mene sada,
Koju ljubim vruće tol?

Kažite joj, da ju ljubim,
Da ću vijekom ljubit nju,
Za nju da bi dao život,
Da bi dao dušu svu;
Čuvajte mi lane moje,
Čuvao ju dobri Bog,
Nek se sjeti sreće svoje,
Nek se sjeti dragog svog.

84. Ljubeznice moja mila

Ljubeznice moja mila,
S Bogom, s Bogom ostaj ti!
Zašt' si draga meni bila?
Opet s Bogom velim ti,
Jer čemerni dan će svanut',
Da te moram ostavit'.
Kada pođem sutra zorom,
Nemoj zamnom tužiti,
Kojim putem, kojom gorom,
Tebi ću sve javiti;
Budi stalna, nadu goji,
O ljubavi ti ne dvoji!

85. Sjećaj me se.

Oj ti dušo moje duše,
Oj ti srce srca mog!
Kuda prošla, kamo došla,
Pratio te dobri Bog!

Tvrda zemlja putem bila
Tvojoj nozi mekan mak.
Zla se bura ukrotila
Pred tobom na milen dah.

Tvrdnulo pod tobom more,
Snizila se strma hrid,
Ljuta zima cvijećem cvala,
Moja dušo, na tvoj vid.

Sav ti život bio Božić,
Anđeli te sreli svud!
Nikada mi ne plakala.
Sterala ti sreća put!

Samo katkad u toj sreći
Imena se sjećaj mog!
Oj ti dušo moje duše,
Pratio te dobri Bog!

86. Maričice dušo, ča mi se sanjalo!

Maričice dušo, ča mi se sanjalo,
Da je tvoje lišce kraj moga spavalo.
Kada se probudim žalostanustanem
Da tvojega lišca kraj moga ne
najdem.
Tvoja bradica, na kojoj je jamica,
Na mome srdašcu velika j' ranica,
Srce moje s tvojim u ljubavi stoji,
Ono je svezano korduncem zelenim
Kordunče zeleni, ča se ne odveže!
I tu našu ljubav sebi ne potegnej!
Rujne usne tvoje kada se otvore,
Kako da se vrata od raja otvore,
Črne oči tvoje kô dvi jagodice;
Črne obrvice na tanko speljane,
Kako da su zlatnim perom napi-
sane;
Bilo čelo tvoje s vlasi pokriveno,
Kano polje ravno travom obra-
ćeno.
Ja ću, dušo, proći, a ti ćeš ostati,
Pa ćeš ti oj dušô, za manom plakati.

---

87. Putnik.

Putnik stranim hoda putem,
Noseć' u grudi tajnu bol,
Čuje ljubko zvon večerni
Tutnjit' kroz tu tihu dol.
Putnik staje i posluša
Podbočen na batinu:
O večernje, o večernje
Zvono, zoveš staro, mlado,
Staro mlado k počinku.
U san mirni, sveti ljuljaš
Skup čovjekom bol i goj —
O zvončiću! kad ćeš jadno
Zvat' mi srce na pokoj?

88. Ej Vrbniče!

Vrbniče nad morem,
Visoka planino,
Trajna nina ni nena!
U tebi se goje
Po izbor djevojke,
Jedna drugoj kaže:
Stan' gore, sestrice,
Da mi donesemo

Te hladne vodice,
Da mi zalijemo
Te naše rožice,
Lipu mažuranu
I sitni bosiljak.

89. Ljubio se . . .

Ljubio se bijeli golub
Sa golubicom,
Gledalo ga mlado momče
Sa djevojčicom.

Kroz livadu bistar potok
Tiho žubori;
Golub guče, momče njemu
Tiho govori:

Crven ti je kljun, golube,
U golubice:
Još su usta crvenija
U djevojčice.

Bijelo ti je bijelo perje
U golubice;
Još je bjelje bijelo lice
U djevojčice.

Dr. DIMITRIJA DEMETER,
rođen 21. veljače 1811. u Zagrebu
umro 24. lipnja 1872. u Zagrebu.

Zagrli me, djevojčice,
Pak ću tebe ja,
Pa ti mene, pak ja tebe,
Pak smo obadva.

A ma nit' bi junak bio,
Koj' te ne bi htio,
Kad su t' usta tako medna,
Kano šećer bio.

I njedarce mirisavo,
Kano ruže cvijet;
Ljubit ću te, djevojčice,
Ma što reko svijet.

90. Nekaj sem zvedel...

Nekaj sem zvedel novega
Od moj'ga dekleta zaljubljen'ga:
Ona si zbira druzega,
Za mene ne mara nič več.

Tiho, le tiho, dekle ti!
Kaj ne bodo zvedeli vsi ljudi,
Kaj ne bodo zvedeli vsi ljudi,
Da nesi za moje srce.

Rib'ce po vodi plavaju,
Kjer svaka si ima svoj par;
Jaz sem pa tista Božja stvar,
Sam Bog ve, kud hodi moj par.

91. Kolo.

Igra kolo, igra kolo
U dvadeset i dva —
U tom kolu, u tom kolu
Ljepa Mara igra.
Kakva Mara, kakva Mara
Medna usta ima:
Da me hoće, da me hoće
Poljubiti s njima,
Volio bih, volio bih
Neg' carevo blago.
Ljubi, Maro, ljubi, Maro,
Koga ti je drago!
Nemoj ljubit', nemoj ljubit',
Koga nemaš rado.

92. Ljub'ca moja.

Ljub'ca moja, kaj si st'rila,
Da ti druz'ga ljubit greš,
Ah, zakaj si prelomila
Mi prisego, al' ne veš?

Kol'kokrat si obljubvala,
Večkrat roko mi podala,
In si rekla: »Ljubček moj!
Jaz sem tvoja, bod' ti moj!«
Več ne veš i več ne pomniš,
Kar še jaz tak dobro vem?
Tak povej, zakaj prelomiš,
Mi prisego? — Potlej grem!
Ah, kako sem se jaz spekel,
Ah, zakaj ti nesem rekel.
Da ne maram več za te,
Ko si jela ljubit' me!
Čez vse sem jaz tebe ljubil,
Dušo dal bi bil za te!
Mislil sem, nebom te zgubit
Pa otpalo mi je vse.
Menila si bit' nevesta,
Pa postala si nezvesta;
Bi te mogel še ljubit' —
Pojdi, pojdi se solit'.

93. Bolan mi leži.

Bolan mi leži
Kara Mustafa,
Brej džidi, brej džidi!
Bolan mi leži,

Hoće da mre.
Kraj njega sjedi
Ljubovca vjerna,
Bolno gapita,
Kara Mustafu:
»Tko da ti jaši
Vrana konjica?«
»Neka ga jaši
More hajduče,
Jerbo od mene
Bolji je junak.«
»Tko da ti paše
Sabljicu britku?«
»Neka je paše
More hajduče,
Jerbo od mene
Bolji je junak.«
»Tko da ti ljubi
Ljubovcu vjernu?«
»Neka je ljubi
More hajduče,
Jerbo od mene
Bolji je junak.«

———

94. Pjesmo moja.

Pjesmo moja, hrli tamo,
Gdje anđelka mog je stan,
Na krilo se spusti djevi,
Koju grli slatki san.
Ti joj reci, da je ljubim
Cijelim žarom srca svoga
Oj, ti dušo moje duše,
Čuvao te dobri Bog!
Kad sabereš svu milotu,
Da izrečeš jedan glas,
Koji veže u životu
Srodne duše svaki čas,
Tad mi dušo reci: Ti,
Pak ostavi mrzli: Vi —
Oj, ti dušo itd.

95. Cvijeće.

Cvijeće mi polje pokrilo,
Sama mi staza ostala,
Kuda mi dragi prolazi
I meni mladoj dolazi.
Dođi mi, dragi, na večer,
Moja će majka zaspati,
Ja ću te mlada čekati;

Zavedi konja u bašću,
Sveži ga ruži za korijen,
Neka mu ruža miriši!

96. Smiljanić.

Smiljan-Smiljaniću pokisnu ti perje
Neka kisne, drugo mi se vije.
Nije meni do mojega perja,
Već je meni do moje nevolje,
Što mi drugi dragu preotimlje.
Nek' otimlje, oteti je ne će!
Pred kućom joj jablan drvo raste,
Popet ću e jablanu na granu,
Zakukat ću kano kukavica
I zacvilit' kano lastavica,
Ne bi l' mi se smilovala majka,
Ne bi l' meni svoje zlato dala.

97. Što nisam davno.

Što nisam davno,
To jutros rano,
Ustadoh i odoh,
Da se maio šećem
I sa rosnim cvijećem

Nasitim, nakitim.
Kad nedaleko
Čujem isprijeko
Tik-tik-tak,
Tik-tik-tik-tik-tak.
Ja pođoh dalje,
Dođoh u polje

I smotrih tu livadu.
Na livadi trava,
Na njoj djeva spava
Uznojena, rumena.
Oči mi stanu,
Noge mi klonu,
Srce čini:
Tik-tik-tak, itd.

Ja korak bliže,
Ona se diže
I skoči s tom riječi:
»Kud si zaišo
Vodenicu prišo?
Ne gledaš, kud ideš!
Tam se nose vreće,
Gdjeno potok teče,
Gdje se čuje:
Tik-tik-tak, itd.«

»Ne budi nemila,
Djevojko premila,
Najmlađa, najljepša!
Ja za tobom bludim,
Hoću da poludim,
I želim da s' ispovjedim.
Ti si rosno cvijeće,
Za kim moje srce
Uvijek čini:
Tik-tik-tak,
Tik-tik tik-tik-tak.«

98. Tam' gdje stoji

Tam' gdje stoji gradić bijeli
A dolini zelenoj,
Gdje jablani rastu veli
U ravnini milenoj:
Tam je djeva milena!

Gdje slavulja pjenje milo
Narav svu tak' veseli,
Da u milo njeno krilo
Svaki cvijetak doć' želi:
Tam je djeva milena!

99. Tuga.

Otkad, dušo, ti mi ode
Mome oku iz okruga,
Na srce mi pade tuga
Kao mraz na jadan cvijet.

Moje misli bez slobode,
Kano pčele usred zime,
Ne će da se leta prime,
Studen im je cijeli svijet.

Ne znam nigdje mira za se,
Simo tamo hodajući,
Kad sam vani, moram kući
A iz kuće moram van.

Jeste, dušo, reći smijem,
Da si život žića moga,
Da si prva mi do Boga,
Anđeo njeg've ljubavi.

100. Slovensko dekle....

Venček na glavi se
Bliska ti 'z kitice
Ružic zelenih,
Slovensko dekle!

Lilija vrtnica,
Mila ti šmarnica
Ličice krasi,
Slovensko dekle!

Lepe su Pemkinje,
Vlah'nje in Turkinje
Zvestno pa samo je
Slovensko dekle!

Dokle človeški rod
Ima po zemlji hod,
Bode slovelo
Slovensko dekle.

101. Ah kad tebe.

Ah kad tebe ljubit ne smijem,
Drugu ljubit ne ću ja,
Ma da krasom i divotom
Ko danica zvijezda sja.

Ti jedina moja jesi,
Ti mi tuge vedriš noć,
Mutnog oka pogled bistriš,
Bolnoj duši daješ moć.

Pa i ti me iznevjeri,
Nevjera me tvoja tre,
A ti gledaš hladnokrvno,
Gdje mi nada moja mre.

102. Sedamdeset i sedam . . .

Sedamdeset i sedam —
Svi su momci ko jedan:
Danas curi krunu meće,
A sutra je ne će.
Šalaj!

Sedamdeset i sedam —
Svi su momci ko jedan,
Al' je ipak moja dika
Najljepša menika.
Šalaj!

103. Ančice mila.

Ančice mila slatki raju moj,
Zašto mi kratiš mili pogled tvoj?
Nemoj me, nemoj, mlada moriti,
Niti se meni tužnom kloniti;
Anđelče milo, čuj mi srca glas:
Ti si, dušo, moja — moga žića spas.

Ak' si otišla k sinjem moru tam,
Ja ću te, dušo, tražit' noć i dan;
Nu ako tebe nađem milena,
Pasti ću mahom pred tva koljena,
A ti se smiluj sinjem robu tvom,
Koji teško cvili sada za tobom.

104. Blago, blago, ah, onome.

Blago, blago, ah onome,
Koji si mirno spjeva oj!
Tak je plivo u slatkome
Miru prije i duh moj.

Vedro bijaše moje čelo
Kano nebo proljetno,
Oko mene sve veselo,
Sve bijaše presretno.

Ali otkad nju opazih
Na prozoru onome,
Silna bura sve porazi,
Kraj bi raju mojemu.

105. Pod oknom.

Luna sije, kladvo bije
Truden pozne ure že,

ANTON pl. NIJEMČIĆ,
roden 14. siječnja 1818. na dobru Edde u šomodskoj županiji u Ugarskoj, umrio 5. rujna 1849. u Križevcima.

Pred neznane, srčne rane
Meni spati ne puste.

Ti si kriva ljubezniva,
Deklica nesmiljena,
Ti me raniš, ti mi braniš,
Da ne morem spat doma.

Obraz mili, tvoj po sili
Mi se vedno pred očmi,
Zdihojoče, srce vroče
Vedno k tebi hrepeni.

K oknu pridi, drug ne vidi
Ko nebeške zvezdice,
Se prikaži, al' sovraži
Me srce, povej, al' ne?

Up mi vzdigni, z roko migni,
Ak' bojiš se govorit'!
Ura bije, k oknu ni je,
Kaj sirota čem storit!

V hram poglejte, mi povejte,
Zvezde, al' res ona spi;
Al' posluša, mene skuša,
Al' za druzega gori.

Ako spava, naj bo zdrava;
Ak' me sluša, nič ne dê;
Po nje zgubi, ako ljubi
Druz'ga, poč'lo bo srce.

106. Ja bih išo orati...

Ja bih išo orati,
Šest volova tjerati,
K.d bi došla moja draga
Mojim plugom ravnati.
Moja draga
Ona sama,
Ona je ljepota
Kano ruža.

107. Laku noć

Laku noć, laku noć!
Lijepo sije lune moć,
Zvijezde trepte na nebesih,
Svaka od njih lijepo s' krijesi,
Velika je Božja moć —
Laku noć, laku noć!
Laku noć, laku noć!
Božja svami bila moć!

Lijepi sanak probavili
I zdravo se probudili,
Božja bila s vami moć —
Laku noć, laku noć!

108. Golubice bijela.

olubice bijela, što si nevesela?
a kako ću jadna ja vesela biti,
ad moj golub leti po tuđim jatima,
a on, pa on ljubi druge golubice,
ruge go. bice, moje drugarice,
na mene jadnu ni gledati ne će.
loj golube bijeli, kad ćeš doletiti,
ad ćeš doletiti, mene poljubiti?
ijela golubice za tri godinice,
a tri bijela dana i tri noći tamne.

109. Na te mislim.

Na te mislim, kada zora sviće,
Na te mislim, kad se svrši dan,
Na te mislim, kad se svako biće
Sprema, tihi da prosniva san.

Na te mislim, kad se sunce gubi,
Uvijek na te mislim samo ja,
Tebe jednu srce moje ljubi,
Na tom svijetu sreća si mi sva!

Bez tebe mi ne miriši cvijeće,
Corak mi je plod bez tebe svak,
Gdje ti nisi, za me nema sreće,
Gdje ne dišeš, nečist mi je zrak.

I do smrti mislit ću na tebe,
Bez tebe mi pust je život taj,
Dok u tijelu duša ne ozebe,
Mom životu dok nastupi kraj.

Budi i ti tako milostiva,
Pa u hladni kad me metnu grob,
Sjećaj s' onog koji tam počiva
I koj bijaše vijek tvoj vjerni rob!

110. Skuhala sam večericu.

Skuhala sam večericu,
Večerat' je ne ću;
Kato, zlato,
Večerat' je ne ću.

Prostrla sam postelicu,
U nju leći ne ću;
Kato, zlato,
U nju leći ne ću.

Pa ako i u nju legnem,
Okrenut se neću;
Kato, zlato,
Okrenut' se ne ću.

Ako li se i okrenem,
Zagrlit ga ne ću;
Kato, zlato,
Zagrlit ga ne ću.

Ako li ga i zagrlim,
Poljubit ga ne ću,
Kato, zlato,
Poljubit ga ne ću.

111. Oj vi, magle.

Oj vi, magle, bijele magle,
Što ste putem tako nagle?
Šo letite strelimice
Kao ptice lastavice?
Počekajte, oj!

Vi letite mome jugu,
A ja imam jednu tugu,
Imam tugu i suzicu
Na mladahnom mome licu,
Žarku suzu, oj!

Oj vi magle, bijele magle?
Što ste putem tako nagle?
Počekajte — ponesite
Žarku suzu vilovite
Na jug ljuvenoj!

112. V nedelo.

V nedelo jutro stala bom,
V Lublancu se pelala bom.
Le sijaj, sijaj, sijaj solnčece,
Na moje drobno srčece!

Pred hapmana stopila bom,
Za fantiča prosila bom.
Le sijaj, sijaj, sijaj solnčece,
Na moje drobno srčece!

113. Prvi pogled.

Prvi pogled oka tvoga
Zatravi mi srce moje,
Mir i pokoj ti razori,
Robom si me učinila!

Da te ljubim, ah premila,
Cijelom svijetu tajit ću,
Samo tebi, ah jedina,
Tajnu ovu otkrit ću.

Ja te ljubim, nu ne smijem,
Ni tvoj biti ne mogu;
Al' da s drugim sretna budeš,
Molit ću se ja Bogu!

Ostaj s Bogom, djevo, sada
Živi život sretan vijek,
Sjećaj s' mene ovdje kada,
Tvoj mi spomen srcu lijek.

114. Tiha noći...

Tiha noći, moje zlato spava,
Bijedi mjesec nebom obasjava,

Tiho poju maleni slavulji,
Da se moje zlato ne probudi.

Snivaj, snivaj, srce moje drago,
Ti si moje ponajveće blago,
Jer na zemlji uz tebe mi raj,
Ti si meni cio svijet ovaj.

Sjećaš li se, zlato, noći one,
Kad je mjesec nebom zaplovio?
Kad je mjesec nebom zaplovio,
Ja sam tebe, zlato, zagrlio.

Pala si mi, ah, na grudi moje,
Ja poljubih medne usne tvoje,
Ja poljubih medne usne tvoje —
Sjećaš li se, zlato, noći one?

115. Pod prozorom.

Moja pjesma krotke molî
Kroz tu tihu noć:
Dodi s bijela grada doli,
Dodi, draga dušo, dod'!

Čuj slavulja u dubravi,
Kako vapi njegov pjev;
Utješi ga, što ga stravi
Najkrasnija sviju djêv'.

On razumi teške jade
I ljubećih udes hud;
On razblažit' pjesmom znade
Svaku tajnu, bolnu grud.

Ded i tebe da razblaži,
Sidi k meni dol' u gaj,
Ah smiluj se i pokaži
Pijevcu pravi put u raj!

116. Mila, mila lunica.

Mila, mila lunica,
Kje je moja ljubica?
Kje je, kje je Milica,
Up moj'ga srca?
Al' še misli na me,
Al' je pozabila,
Da živeti za me
Mi je obljubila?
Zbudi, zbudi ljubica,
K okencu privabi jo,
Naj vesela z manoj bo,
Zbudi, zbudi jo!

Prišla bo na okence,
Gledala bo na me;
Dala mi bo rožice,
Zbrane oh le za me!

117. Suzno oko.

Suzno oko moje,
Što si rasplakano?
Skrovno srce moje,
Što si dočekalo?
Nemoguću ljubav
Hoćeš da sprovodiš,
I mene samoga
U mir dovodiš?
Ljubav nije šala,
Već je bolest prava:
Tko se njome igra
U svoj život dira,
Tko se njome šali
Za život ne mari!

118. Sudbina.

Sudbina tužna goni me
Po praznom svijetu ovome

I među ljudma zlobnima
Sprovodim život svoj.
Bi l' bilo bolje, živoga
Da crna zemlja skrije me,
Ja pitam vas, o sudite,
Vi zvijeri u gori.

Zar da se klatim ko proklet,
Da me je nebo stvorilo?
Oj nebo, sudba ne bi to
Pravo učinila.
Zar srdžba Božja može to,
Da čovjek pati, gledati?
Zar nije jedan ko drugi
Jednoga Boga stvor?

119. Bom šel...

Bom šel na planine,
Na strme gore,
Bom slišal od daleč
Zagorske zvone.

Zagorski zvonovi
Premilo pojo,

Nemara preljubo
K pogrebu neso.

Pa če jo nesejo
Le naj jo neso,
Saj dolgo ne bode,
Da pojdem za njo.

Zvoniti bom rekel,
Škropiti pa ne,
Škropile jo bodo
Le moje solze.

Pogreble jo bodo
Le moje roke,
Krog groba bom sadil
Cvetice lepe.

Med lepe cvetice
Naj mene lože,
Saj vem da mi poči
Na grobu srce.

120. Majka Maru.

Majka Maru preko mora zvala,
Jesi l'. Mare, to rublje oprala?

Nisam, majko, neg stoprv počela.
Ča si. Mare lietni dan delala?

Pri moru sam ružicu trgala,
a njedra i puna rukavca.

121. Polka.

Milice, Milice, muni amo,
Danas još samnom igraj ti!
Sluhni de glasove polke samo:
Je l' t' u srcu krvca vri?
Nek' mladiće majka kara,
Nevjerom ih nek' potvara,
Kad sam vjeran tebi ja,
Muni, dušo, k meni, ah!
S negleda tvoga hvata me jad,
S nemilka tvoga ginem ti sad!
Gledi mi srce, gledi mi jad,
S negleda tvoga ginem ti sad!

122. Lijepa Pave.

Lijepa Pave, lijepa Pave,
U kovilju spava.

Njoj se Rade, lijepi Rade
Kroz kovilje krade.

Pripjev.

A kad sine proljeće,
Moje rosno cvijeće,
S uma sidoh za tobom —
Čuješ li, djevojko?

Cvijećem ću te kititi,
Smiljem i koviljem,
S uma sidoh za tobom —
Čuješ li, djevojko?

Lijepa Pave, lijepa Pave,
Hoćeš poći za me?
Lijepi Rade, lijepi Rade,
Šta ćeš dati za me?
A kad sine i t d.

Lijepa Pave, lijepa Pave,
Konja dat ću za te.
Lijepi Rade, lijepi Rade,
Ne ću poći za te.
A kad sine i t d.

Lijepa Pave, lijepa Pave,
Blago dat ću za te.

Lijepi Rade, lijepi Rade,
Ne ću poći za te.
A kad sine i t d.

Dat ću tebi niz dukata
Oko bijela vrata.
Lijepi Rade, lijepi Rade,
Ne dadu me za te.
A kad sine i t d.

Lijepa Pave, lijepa Pave,
Život dat ću za te.
Lijepi Rade, lijepi Rade,
Hoću poći za te.
A kad sine i t d.

123. Oproštaj

Odsad više, draga,
Tebe ljubit ne ću,
Odlazi bez traga,
Ja drugu uzet ću,
Kad, oh, mene ne gledaš
Već ti drugog ljubiš,
U koga se ti uzdaš,
Kad ti tako sudiš?

Kazo sam ti davnoč
Onoga se mani,
Niť javno niť tajno
S njime se divani!
Jer on gleda, da tebe
Od mene odluči,
I svoje da tebi
Srce preporuči.

Srce moje drago,
Ne srdi se na me!
Tvoje lice blago
Stvoreno je za me;
Da te moram ljubiti
I srcem i dušom,
I tobom se dičiti
Ko proljeće ružom.

Ne slušaj ti svijeta,
Što oko nas viče.
Ja nisam utekla —
Što se to kog tiče?
Što mi onaj dolazi,
Ne ću ga uzeti,
Kad na tvojih obrazih
Želim ja umrijeti.

124. Kad te vidim...

Kad te vidim na sokaku,
Poznat ću te po koraku;
Oj, daj se, dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži!
Kad te vidim u crkvici,
Poznat ću te po suknjici,

Oj, daj se, dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži!

Kad te čujem na prozoru,
Poznat ću te po govoru;
Oj, daj se, dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži!

Kad te sretnem na sred puta,
Ljubit ću te mnogo puta;
Oj, daj se, dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži!

Kad te vidim nasred polja,
Ljubit ću te, gdje mi volja;
Oj, daj se, dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži!

125. Vidio sam je.

Kako može duša tvoja
Jedan dan bit bez mene,
Kad ni jedna miso moja
Neće biti bez tebe?

Čim si, Milko, vrijeme kratiš,
Kada mene ne vidiš?
Pjevaš li mi, što li radiš,
Kad na mene ne misliš?

Ja preda se poso redam,
Ne mogu ga raditi,
Amo tamo tebe gledam,
Ti se ne daš viditi.

Ne daš, dušo, ne daš, srce
Zaufanje radosti,
Nisam dan i noć u miru,
Već uvijek u žalosti.

Daj mi obraz, daj mi ruku
Da ja mogu spavati,
Skini barem malu muku,
Da ja mogu kazati:

S Bogom indi, tamne noći,
Ja sam ljubu vidio;
Ne plačite, suzne oči,
Danas sam je ljubio.

126. Želim biti tvoj.

Tebe, zlato, ja milujem
Srcem, dušom i umom;
I za tobom ja bolujem
Cijeli dan u srcu svom.

Tebe, dušo, poljubiti
Želim ja već odavna,
Niti ću se spokojiti
Bez tebe, mâ ljubezna.

Slatke crne oči tvoje
I umilni pogled tvoj
Nadvladaše srce moje,
Ah, ja želim biti tvoj!

Tebi dan je stas andelski
I ružične boje lice,
Koja mnoge nadilazi
Nevjeste i djevice.

Primi dakle mene bijednog
Prevelikog stradalca,
U kome ćeš naći vjernog,
Da ti ljubi ustanca.

127. Ječam žela . . .

Ječam žela, ječam žela
Lijepa djevojka,
Ječam žela, hoj, na, na!
Lijepa djevojka.
Hoj, na, evo ti ga na!
Oj curice bijela,
Curo bijela pa rumena,
Travice zelena! Hoj!

Ječam žela, ječam žela,
Ječmu govorila,
Ječam žela, hoj, na, na!
Ječmu govorila:
Hoj, na, evo ti ga na!
Oj curice i t. d.

Ja te žela, ja te žela,
A ja te ne jela.
Ja te žela, hoj, na, na,
A ja te ne jela,
Hoj, na, evo ti ga na!

Svatovski te, svatovski te
Konji pozobali,
Svatovski te, hoj, na, na,
Konji pozobali.
Hoj, na, i t. d.

Prije moji, prije moji,
Nego braca moga.
Prije moji, hoj, na, na!
Nego braca moga.
Hoj, na, i t. d.

128. Kad . . . .

Kad te vidim na prozoru,
Ja ugledam bijelu zoru
Iza mrke noći tad —
Ali rijetko, rijetko kad!

Kad te slijedim, kad sam ušo
U trag mili tebi, dušo,
Svoju sreću slijedim tad —
Ali rijetko, rijetko kad!

Kad me grli tvoja ruka
Ispod njenog nježnog luka

Svu slast zemlje ćutim tad —
Ali rijetko, rijetko kad!

Tvoje usne rumen-ruže
Kad mi slatki cijelov pruže,
Rajsku slast okusim tad —
Ali rijetko, rijetko kad!

Kad ću tebe uvijek gledat',
Ljubit', grlit' i ne predat'
Više, ko što predam sad?
Kad ćeš moja biti, kad?

129. Zora zabijeli...

Zora zabijeli, dušo,
Hoće da svane.

Dragi mi konja sedla,
Hoće da pođe.

Draga mu sablju daje
Al' suze roni.

Al' suze roni, dušo,
Kroz plač govori:

»Pođi mi, pođi, dragi,
Al' natrag dođi!

Naći ćeš staru majku
Pod crnom zemljom.

A mene, vjernu ljubu
Za drugim dragim.

Za drugim dragim, dušo,
Vojnom hrvatskim.«

130. Zora zori.

Zora zori, rosa pada,
Među gorama pasu stada,
A na brijegu pastir sjedi,
Pa u svoje stado gledi.

Stado gledi, k njem dolazi,
K njem dolazi drago njegvo
Na konjicu ponosnome
U odijelu gospodskome.

Konjic joj se brijegom penje
A noga mu tre kamenje,

Iz kamena vatra sijeva,
A na konju djeva pjeva.

131. Začinka.

Ti već spavaš, Milko moja,
Već te grli slatki san,
A ja tužan bez pokoja
Živim, bila noć il' dan.
Blago tebi, Milko moja,
Slatka želim ti pokoja —
Spavaj slatko, laku noć:
Milko, Bog ti u pomoć!

Sunce, mjesec i zvjezdice,
Sjajuć' gone noćni mrak;
Sunce mi je tvoje lice,
Zvijezdice oči tvojih zrak.
Oj mjeseče i zvjezdice,
Čuvajte mi njeno lice!
Spavaj slatko itd.

132. I moja je kuća na sokaku.

I moja je kuća na sokaku,
Kuća mala, a u kući frajla.

Volim frajlu, neg'li kuću malu.
Ja poznajem: Kad se dika srdi,
Šešir mali na oči navali,
Izpod njega hundcutski pogleda,
Pa mi psuje mojih trista vjera,
Trista vjera, što mu nisam vjerna.
Nisam žena, da mu budem vjerna;
Već sam moma, koja ljubim momka
Ljubim momka — vesela junaka.

133. Tužna ljubav.

Zašto plačeš, djevojčice,
Tako gorko ko nikada?
Zar na nebu ne sja sunce
Lijepo kao i dosada?

»Sjaje još na nebu sunce
Lijepo, krasno ko dosada,
Al' je tužno srce moje,
Oslijepilo ko nikada« —

Zašto plačeš, djevojčice,
Tako gorko ko nikada?
Zar ne poju svuda ptice
Lijepo, krasno ko dosada?

»Poju jošte svuda ptice
Lijepo, krasno ko dosada;
Al' je tužno srce moje
Ogluhnulo ko nikada!«

134. Djevojka je . . .

Djevojka je ružu brala,
Pa je zaspala.
K njoj dolazi mlado momče
Iz bijela grada:
»Ustaj, ustaj, djevojčice,
Što si zaspala?
Ruža ti je povehnula,
Što si nabrala,
Dragi ti se oženio,
Kom si s' nadala.«
»Neka, neka, nek' se ženi
Prosto mu bilo;
Nebo vedro zagrmilo,
Grom ga ubio!«

135. Igra kolo . . .

Igra kolo burno lako,
Igra cura ukraj mene,

Ruke su nam zagrljene,
A srdašca biju jako

Naokolo sveci sjede,
Pa nas mjere, pa nas glede,
Očima se osmjejkuju,
Očima se zapitkuju.

Oh, zar im je čudo koje,
Kad uglede obasjana,
Uzdrhtana jasna dana,
Kako prati sunce svoje?

Ukraj nje mi oči vide,
Ukraj nje mi se srce grije!
Cijelo nebo kraj mene je,
A u nebo noga ode!

Igra kolo burno lako,
Igra cura ukraj mene,
Ruke su nam zagrljene,
A srdašca biju jako.

136. Ta u zdravlje . . .

Ta u zdravlje plavojčice
Opit ću se, haj!

Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

A u vincu, plavojčice,
Jedan uzdisaj.
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

Pokraj tebe, plavojčice,
Uživat ću raj!
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

Pjevat ću ti, plavojčice,
Nek se ori, haj!
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

Do veče ću doći pijan,
Plavojčice, znaj!
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

137. Kje su moje . . .

Kje so moje rožice
Pisane in bele?
Mojga srca ljubice
Žlahtno so cvetele.
Ah, spomlad je šla od nas,
Vzela jih je zima, mraz.

Kje so moje ptičice
Kam so zdaj zletele?
Oh, nedolžne pevčice,
Kak so žvrgolele!
Zanke b'le nastavljene
Ptice so se vjele vse.

Kje je hladni potok moj,
Kjer sem se sprehajal,
Kor skušnjav nevarni boj
Mene je obdajal?
Vel'ka, vel'ka suša b'la,
Zemlja je popila ga.

Kje je moja utica,
Utica zelena?
Kje je hladna senčica
'z lipice spletena?
Hud vihar podrl je njo,
Ah zelena več ne bo.

Kjer je tista deklica,
V vrtu je sedela.

Lepa kakor ružica,
Pesmice je pela?
Hitro, hitro mine čas,
Mine tudi lep obraz.

Kje je pevec zdaj vesel,
Ki je to prepeval?
Naj bi enkrat še zapel,
Kratek čas nam delal!
Hitro, hitro mine čas,
Ah, ne bo ga več pri nas.

138. Lijepo ti je.

Lijepo ti e rano uraniti
U prozorje, kad slavulji poje,
Slavulj viče: Hajd na vodu, Milče!
U livadi bunar vode hladne,
Kraj bunara djetelina trava,
Na travici list papira bijela,
Na papiru sitno slovo piše,
Crno slovo, al' je žalovito:
Grehota je djevojku ljubiti,
Obljubiti pa je ostaviti,
Jer su teške djevojačke kletve:
Kad prokune, do neba se čuje.

Kad uzdahne, samom Bogu žao,
Kad zaplače, i zemlja se trese.

139. Ah, teško je . . .

Ah, teško je umrijeti,
Kad ništa ne boli,
Još teže je ljubiti,
Što srce ne voli.

Ah, da su tuge moje
Na njega panule,
Il' da su suze moje
Na njega kanule —

I kamen bi se raspo
Na dvoje, na troje,
Al' jadno srce moje
Ne će ni na dvoje.

Za njeg bih u smrt pošla
U vatru, u vodu,
U njem bih uvijek našla
Ja svoju slobodu.

140. Kletva.

Kiša pada, trava raste,
To je godina —
U mog dragog crne oči,
To mi dodija.
Da ga hoće na vojnicu,
Ja bih volila.
Moj se dragi u boj sprema,
Ode od mene.
On se kune i proklinje,
Da za dan dođe. —
Zima prođe, ljeto dođe,
A dragoga nij'.
Uzmem prelce, i vretence,
Šećem uz more,
Hitim prelce i vretence,
Legnem te zaspim.
Otud ide mlado momče
Tiho me budi:
»Ustaj, mila, ustaj, draga,
Što si zaspala?
Dragi ti se oženio —
Oprosti mu ti!«
Neka, neka, nek' se ženi,
Prošto mu bilo!

Vedro nebo zagrmilo,
Grom ga ubio!

141. Ako sa vrela . . .

Ako sa vrela milja
Za momom gineš mlad,
A moma ne će ništ'
Za tvoj da znade jad;
Nevjernim kletim suzama
I lednim osmijehom
Pobuni jato želja ti
U srcu ranjenom:
Promisli se pa pij
I rujno vino lij —
Ta cio život, cio svijet,
Sanak je samo, sanak lijep!

Drugaru ako svom
U milju i vjeri
Sve želje, ime, čast
I tajne povjeri,

A pobro mačem ledenim
Raki te obori,
Te sudbini podmuklo ti

Smiju se zlotvori:
Promisli se pa pij itd.

Ako si rodu svom
Besilno služio,
Za opstanak i čast
I krv si prolio;
Al' rad i krv i svaki trud
I sve ti zasluge
Žalosnom žrtvom postanu
U niske poruge:
Promisli se pa pij itd.

Ako zmija laži
Truje ti mušku grud,
Nevjerstvo, izdaja
Goni te, poće svud;
I ako slava, sreća sva;
Svaki trenut i dan
I kratko milje, slatki nad
Bude ti otrovan:
Promisli se pa pij itd.

I vino duši ti
Nov ako dade let,
Te i sam uvidiš,
Praznina da je svijet;

Sve moći ti na novi rad
Nek' skladno se slože —
Ko duhom nije klonuo,
Propast' ne može!
Promisli se pa pij,
Iz knjige žića štij;
Da, dok je sunca, veselja
Samrtan čovjek nek' djela!

142. Ej gine . . .

Ej gine, vene srce u menika,
Što mi moja ne dolazi dika.
Da mi dođe, da mi srce prođe!
Da znaš, diko, kako srce boli,
Srce boli, hoće da izgori.
Moja diko, moje milovanje!
Milovanje, slatko spominjanje,
Spominjanje, teško uzdisanje.
Kad uzdahnem, hoću da izdahnem!
More, diko, gdje si za toliko?
Da ti znadeš, kako venem za te,
A kad spavam sve o tebi sanjam.

143. Kako si krasna.

Kako si krasna, dušice moja!
Kako su medna ustašca tvoja!
Na smrtnom času, anđeo mio,
S poljupcem tvojim srećan bih bio.

Kakva njedarca tvog vitkog tijela!
Reko bih, da su dva krila bijela.
Ta ljubav naša spavala bi rado
Na grudima tvojim janješce mlado!

Crne ti oči ognjeno more,
A iz njih plameni ljubavi gore.
Ne znadoh tužan, odsad ću znati,
Da i crna sunca mogu sijati!

Podaj mu cvijetak, podaj mu odma
U tihom sanku šapuće moma.
Nestašno momče kradom se krade
Da ljubi lice djevojke mlade.

Momče se saže, ona se prenu;
Poljupcem slatkim iz sna je krenu.
Oj, dušo draga, dušice moja,
Kako su medna ustašca tvoja!

144. Moja pjesma.

Moja pjesma hrli tamo,
Odje anđelka mog je stan;
Na krilo se spusti djevi,
Koju grli slatki san.
Ti joj reci, da je ljubim
Cijelim žarom srca svog.
Oj, ti dušo, moje duše,
Čuvao te dobri Bog!

Kad sabereš svu milotu,
Da izrečeš jedan glas,
Koji veže u životu
Srodne duše svaki čas:
Tad mi, dušo, reci: ti,
Pak ostavi mrzli: vi,
Oj ti dušo itd.

145. Veselʼte se.

Veselʼte se djevojčice,
Koje pjevatʼ znate,
Veselʼte i pjevajte,
Dok volju imate.
Jesen vam se približuje,

Da se razudate,
Ako li vas tko zaište
I od moje strane,
Vi recite, da hoćete,
Ne pitajte mame.
Mamu će mo u zapećak
Nek' sjedi u gnodi,
Lijevo uho nek' začepi,
To je sad u modi.
Bratac Pero nek' se sprema
Nek' tamburu svira,
Hrastov ormar treba dati,
Da se politira.
Vesel'te se, djevojčice,
Nakitite kuma,
Nek' donese dobra vina
Iz nova podruma.

146. Oj, djevojko!

Oj, djevojko rođena,
Bijela lica rumena,
Sjedi, dušo, kraj mene,
Da mi srce ne vene.

»Oj ti momče mladano!
Zaljubljeno sladano!
Sjest ću, dragi, kraj tebe,
Da ti srce ne vene«.

Otkad sam te spoznao,
Ja sam rob tvoj postao,
Živim kao u grobu,
Jer te ljubit' ne mogu.

Šta za Boga, čovječe,
Šta govoriš, junače?
Zar me ljubiš odista?
A ja ne znam još ništa«.

Ja sam htio, al ne smijem,
Tebe, draga, da ištem;
Bojo sam se, ne ćeš ti
Mene nikad ljubiti.

»Ja ti dajem slobodu,
Jer sam jedna u rodu;
Ti me možeš dobiti,
Jer ću tebe ljubiti«.

147. Sunce jarko.

Sunce jarko, ne sijaš jednako!
Moj me dragi ne ljubi jednako
Il' jednako, il' nemoj nikako,
Il' me ljubi, il' me se okani,
Il' me mladu ti u grob sahrani!
Znaš, nevjero, kako si se kleo,
Nasred sela kod brijesta zelena?
»Drugu neću za tobom umrijet ću!«
A danas si vjeru prevrnuo
Bolestnog te prevrtala majka
Od Mitrova do Petrova danka —
I opet ti duša ne ispala
Dok na mome krilu ne zaspala!

148. Uzet ću te.

Što sam se gori, doli
Po zelenoj bašći,
Tražeć', za kom srce boli
Hoću li je naći.

Pokraj staze zumbul cvijeće
Sa obadvije strane,

...se dragi s dragom šeće
Do po noći tavne.

Oko mene iz daleka
Djetelina trava,
Na njoj sjedi, ah, djevojka
Rumena i plava.

Obazrem se amo, tamo
Da vidim, što radi,
Ništa drugo, već se samo
Lepezicom hladi.

Obidem je dva tri puta,
Mislim, da je znadem,
Al' to seka crna oka,
Koju rad imadem.

Zazovem ju k sebi na čest,
Da se sa mnom šeće,
Ona meni ni pet ni šest
Već reče, da ne će.

Ali kad se iznenada
U mene zagledi,
Sva u licu od stra mlada
Ko papir problijedi.

Dr. BOŽIDAR PETRANOVIĆ,
rođen 18. veljače 1804. u Šibeniku u Dalmaciji, umr'o 12. rujna 1874. u Miecima.

Neboj me se, srce moje,
Ja ću te uzeti,
I rumeno lice tvoje
Ljubiti do smrti.

149. Golub i djevojka.

Ljubio se bijeli golub
Sa golubicom.
Gledalo ga mlado momče
Sa djevojčicom.

Kroz livadu bistar potok
Tiho žubori.
Golub guče, momče njemu
Tiho govori:

»Crven ti je kljun, golube,
U golubice.
Još su usta crvenija
U djevojčice.

Bijelo ti je bijelo perje
U golubice.
Još je bjelje bijelo lice
U djevojčice.

Zagrli me, djevojčice,
Pa ću tebe ja,
Pa ti mene, pak ja tebe,
Pa smo obadva.

Ama nit' bi junak bio,
Koj te nebi htio,
Kad su t' usta tako medna
Kano šećer bio.

I njedarce mirisavo
Kano ružin cvijet.
Ljubit ću te djevojčice,
Ma što reko svijet.

150. Na rastanku.

Na rastanku smo, moje zjene sjaju,
Vjerovat' bolno srce ne će tog;
Kratkotrajna bje sreća našem raju,
Na rastanku smo - nek' te prati Bog

Ah, ja te ljubljah više bajnog raja.
Al' kao da sam čuo kobni glas,
I dođe čas pun tuge i pun vaja,
Kad sudbe ruka rastavila nas.

Recept proti puničama. Vesela igra u 1 činu. . . —·60
Trideset. Vesela igra u 1 činu. . . . . —·60
Za zastorom. Vesela igra u 1 činu. . . . . —·60

Spisi za mladež.

Basariček Stj., Narodne pripovijedke. Za mladež. 1·80
Basariček Stj., Šaljive narodne pripovijedke. . . —·80
Berge Fr., Ilustrovani prirodopis životinjstva, b - ilinstva i rudstva za mladež. . . . . . 3.—
Campe J. H., Krištof Kolumbo ili odkriće Amerike. 2·40
Cooper J. F., Mestvićeve pripovijetke za mladež. 3.—
Devčić I., Hrvati i Hrvatska pod Napol. velikim. —·80
Felix G., Franczka revolucija od g. 1789—1795. —·80
Genoveva i košuta. . . . . . —·60
Hofman F., Onkraj mora. Pripoviest za mladež. —·80
Hofman F., Radiši Bog pomaže. . . . . . 1.—
Hofman Fr, 150 pripovijedaka. . . . . . 1·80
Jambrišak M., O pristojnom vladanju. . . . . 4·—
Kampe I. H., Robinzon Kruzoe. . . . . . 3·—
Mali čestitar ili vijenac najljepših čestitaka. . . —·40
Petrica Kerempuh ili svjetski potepuh, . . . —·80
Širola I., Svjetska povjest u slikama. . . . . 5·60
Šmid K.r Genoveva. Najljepša i najčuvstv. prip. . —·50
Stojanović M., Slike iz života hrv. naroda. . . 1·20
Tomšić L., Mala povjest Hrvata. . . . . . —·80
Verne J., Put oko zemlje u 80 dana. 1.20

Slovnice, čitanke, besjedovnice i rječnici.

a) Hrvatski i staroslovenski.

Klaić Fr., Praktischer Lehrgang der kroatischen Sprache. 2.40
Klaić Fr., Schlüssel zum praktischen Lehrgang der kroatischen Sprache. . . . . . 1·20
Klaić F., Kroatischer Dolmetscher . . . . . 1.—
Maretić T. dr., Gramatika hrvatskoga jezika . . 2.40
Maru Fr., Praktische Grammatik der kroat.-serb. Sprache. Tvrdo vezano . . . . . 2·40
Vitanović J., Gramatika hrv. jezika. . . . . . 2.—

b) Franczki.

Adamović J. dr., Francusko-hrvatski riečnik. vez. 4.—
Ploetz Dr. K., Franczka vježbenica. 2.40
Šuller F., Gramatika franczkoga jezika. . . . 4·80
Švrljuga I. K., Franczka slovnička vježbenica. . . 1·60

Naš veliki popis knjiga šaljemo svakomu badava.

c) Grčki.

Žepić i Krkljuš, Grčko-hrvatski rječnik	6.—

c) Latinski.

Žepić M., Džepni rječnik latinskoga i hrvatskoga jezika. I. i II. dio. , , ...	6.40
Pavec I., Mali Latinac	1.20

d) Magjarski.

Bojničić I. dr., Gramatika magjar. jezika , . . .	2.—

e) Njemački.

Filipović I., Džepni rječnik hrvatskoga i njemačkoga jezika. 2 knjige	8.—
Filipović I., Veliki rječnik hrvatskoga i njemačkoga jezika. 4 knjige	10.—
Filipović I., Hrvat.-(srb.) njem. besjedovnica . .	3.60
Vitanović J., Njemačka početnica , , ...	—.60

f) Ruski.

Budmani P., Praktična gram. ruskoga jezika . .	3.—

f) Španjolski.

Gavazzi A., Gramatika španjolskoga jezika . . .	2.40

g) Talijanski.

Musafija A. dr., Talijan. slov. za početnike . .	3.80
Svrljuga I. K., Džepni rječnik hrvatskoga i talijanskoga jezika	3.—

Razno.

Kokotović N., Novi uzor listar	3.—
Seringer V., Prir. rječnik tuđih riječi i fraza . .	1.20

TRGOVAČKA I OBRTNA ZNANOST.

Bošnjak O., Mladi trgovac. Uputa u trg. znanost	8.—
Cvetišić K., Uputa u krojenje rubenine za školu i dom. Sa 46 crteža, tumač. i predgov.	2.40

ZDRAVOSLOVJE.

König-A. V., Prirodno liečenje	1.40
Lobmayer A. dr., kućni liečnik	3.—

ČASOPIS.

„Dom i Svjet", najveći hrvatski ilustrovani časopis. Cijena mu je na 3 mjeseca sa poštom . .	3.—

Naš veliki popis knjiga šaljemo svakomu badava.